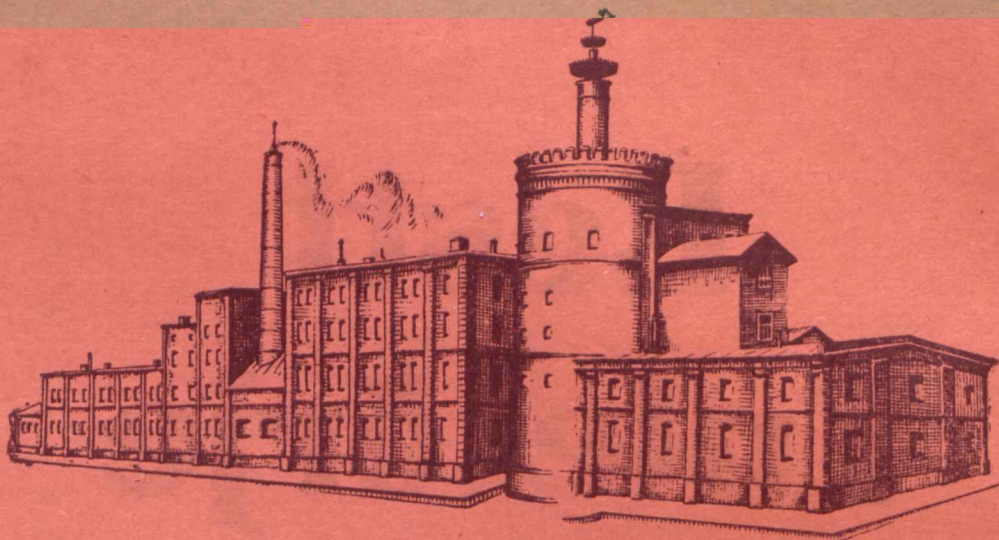

Eesti Tuletõrje

Kopli tulekahju.

EESTI VABATAHTLIKU TULETÕRJE LIIDU
VÄLJAANNE TALLINNAS

A. L E C O Q

HELEÕLLED

**Pilsen ja
Gladiaator**

TUMEÕLU

Tõmmu Hiid

KARASTUSJOOGID

**Jürijook
Sidrunisooda**

Laod kõigis linnades

EESTI TULETÖRJE

K U U K I R I

:: Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu häälekandja ::

Vastutav toimetaja Arnold Sork.

Tegev toimetaja Ernst Tetsmann.

Toimetus ja talitus Tallinnas, Narva mnt. 12.
Telefon 312-65. Toimetuse kõnetund kell 12—14.

Aadress igasugustele saadetistele: Tallinn,
Narva mnt. 12. Kuukiri „Eesti Tuletõrje“

Tellimishind: aastatellijale 1 kr. 20 senti.

Üksiknumber 10 senti.

Talitus avatud äripäevadel kell 9—16.

Väljaandja: Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liit.

Nr. 1 (144).

Jaanuar 1937

5. (15.) aastakäik.

Sisu: Uueks aastaks. — Kes võivad olla normaal-põhikirja järele vabat. tuletõrjeühingu liik-
meiks. — Kohalik tuletõrjejuht ja rakenduskomna juht. — Tuletõrjeühingu kogud. —
Haarangu kolmikjaotus jne.

Uueks aastaks

Aasta vahetusel heidame pilgu tagasi tehtud tööle ja ühtlasi koostame kavu ning plaane mis loodame teostada käesoleval uuel aastal.

Möödunud aastal saime uue Tuletõrje seaduse ja aasta lõpuks selle seaduse põhjal antud määrused tuletõrje ümberkorraldamiseks. Tegelik ümberkorraldamine tuleb teostada uuel aastal. Eesti tuletõrje korraldatakse põhjalikult ümber, seatakse uutele alustele. Nii mõnigi tuletõrje tegelane vaatas ja vaatab ehk nüüdki veel skeptiliselt suurtele uuendustele ja ümberkorraldustele. See on vana lugu. Suurem osa inimesi on oma põhiolemiselt laisa võitu, meie ei taha end pingutada ega oma pead vaevata. Oleme harjunud vana korraga, vanad harjumused on meile omased, nii ka tuletõrjes. Oleme töötanud aastaid samal viisil, kõik on meile tuttav, oleme sellega harjunud. Uue korra juures peame mõtlema, peame süvenema, pingutama, see näib nagu raske olevat, meie ei taha end vaevata, sellepärast vaadatakse ka uuendustele teatava umbusaldusega, vastumeelsusega, sest uuendused nõuavad uut tööd, uut vaeva, uusi pingutusi.

Kuid elu ei seisa paigal, uuendused on paratamatud. Igal pool, kogu maailmas, on käimas ümberhindamine, uute korralduste loomine, uute eluvormide otsimine.

Kui palju on tehtud tööd viimase paari aasta jooksul meie riigi ümberkorraldami-

seks. Kõik korraldatakse ümber, kõik rajatakse uutele alustele, igalpool näeme põhjanevaid uuendusi, täiendusi, pidevat ülesehitamist. Kuidas oleks võinud tuletõrje jääda endise korralduse juure? Ei! See ei olnud võimalik — tuletõrje pidi ümber korraldatama, seda nõudsid meie riigi ja rahva elulised huvid.

Tuletõrje ümberkorraldamine sünnib kindla kava järele, kõik on läbimõeldud, kaalutud, arvestatud. Meie võime tänulikud olla, et Siseminister ja Politseiavalitsus kindlakäeliselt ja sirgejooneliselt viivad läbi tuletõrje uuendused. Kui elu edaspidi peaks näitama, et kuskil on mõni lünk, või kuskil tuleks teisiti teha, siis seda tehakse, lüngad täidetakse, ebakohad parandatakse. Siseministeerium ja Politseiavalitsus tahavad ainult ühte: edasi viia meie tuletõrjet, tõsta teda paremale, kõrgemale järjele. Sellepärast on meie kõikide kohus omalt poolt kõigi jõududega kaasa aidata, kaasa töötada, et tuletõrje ümberkorraldus läheks igalpool libedasti ja kiiresti.

Meie tuletõrje auks peab ütleva, et vabatahtlik tuletõrje on igalpool kiiresti ja arusaamisega suhtunud tuletõrje ümberkorraldusele. Suurem hulk vabatahtlikke tuletõrjeühinguid on juba uuele normaal-põhikirjale üle läinud, ainult mõnel üksikul ühingul on peakoosolek veel ees. Samuti on läinud liitumine libedamini ja ki-

remini kui oodata võis. Liitumislepingud on igalpool sõlmitud ja peakoosolekute poolt kinnitatud, ainult mõnes üksikus kohas on liitumislepingud veel kinnitamata, pole jõutud veel ära pidada peakoosolekut.

Kus liitumise juures on olnud raskusi, siis on need põhjenenud peaaesjalikult arusaamatustele. Nii kavatses üks Virumaa ühing, kes liituma pidi, oma maja ära kinkida, kuna see olla ühiselt ehitatud teiste organisatsioonidega ja ühing kardab, et ta tuletõrjekoguna töötama jäädes ei suuda enam maja ülalpidada. Üks Tartumaa ühing on oma mõttelise osa ühiselt ehitatud rahvamajast kinkinudki ära. Need olid asjatud sammud, asjatu kartus. Kui tuletõrjeühingul oli kohustusi, ükskõik missuguseid, siis liitumise lepinguga need lähevad liitvale ühingule samuti üle nagu varadki. Uus ühing täidab neid kohustusi samuti ja võib olla veel pareminigi. Tuletõrjeühingu koguna on igal endisel ühingul võimalik samasugust tegevust avaldada kui senigi.

Tallinnas on kuulda, et Tallinna Noortemeeste vabatahtlik tuletõrjeühing likvideerub. Sellest oleks tõesti kahju. Noortemeeste v. t. ü. oli paremini korraldatud vabatahtlik tuletõrje, meie võisime alati uhkusega näidata Noortemeeste tuletõrjet välismaalastele, ta oli eeskujuks meie tuletõrjetele. Noortemeeste ühing täitis palju aastaid vabatahtliku lentsalga kohuseid, olles Tallinna tulekaitses tähtis tegur. Tallinna kodanikel on palju tänu võlgu Noortemeeste tuletõrjele. Loodame, et Noortemeeste tuletõrje võtab oma likvideerimise otsuse revideerimisele. Tal on

küllalt võimalusi edasi tegutsemiseks. Samuti võõrastav on kuulda Tallinna Mustapeade komando likvideerimisest. Mustapeade komandot kui eraasutise tuletõrjet ei riivanud uuendused ja ümberkorraldused kuigi palju. Ta oleks võinud vabalt edasi tegutseda. Mustapeade komando oli kui muuseumiese, mida oleks pidanud hoidma kui haruldast ajaloolist organisatsiooni.

Need on ka ainukesed likvideerimised, millest oleme kuulnud.

Uuel aastal on meie tuletõrjel palju tööd ees. Uus põhikiri on küll vastu võetud, liitumise lepingud sõlmitud, kuid kõik see ümberkorraldamine ja uuenduste elluviimine tema üksikasjades seisab veel ees. Soovitame kõigile tuletõrje tegelastele süveneda uuenduste sisusse ja vaimusse ning kõigiti kaasa aidata, et uuendused saaksid ellu viidud.

„Eesti Tuletõrje“ püüab omalt poolt kõigile kaasa aidata, kaasa töötada, püüab selgitada uuenduste mõtet, valgustada neid kohti, mis mõnele ei paista ehk küllalt selgetena.

Tuletõrje tegelased, ühingute juhid ja kõik tuletõrjujad on heatahtlikult ja usaldavalt suhtunud „Eesti Tuletõrje“sse“. See rõõmustab ja annab julgust edaspidiseks tööks.

Loodame, et uuel aastal senine tihe side „Eesti Tuletõrje“ ja tema lugejate vahel aina kõveneb. Soovime kõigile tuletõrjeühingutele, kõigile „Eesti Tuletõrje“ lugejatele uueks aastaks palju õnne, palju sitkust, jõudu ja püsivust. Viime üheskoos ja üksmeeles edasi meie tuletõrjet, meie riigi ja rahva kasuks — meie tuletõrjujate auks ja uhkuseks.

Kõigile tuletõrje ühingutele !

Tänase „Eesti Tuletõrje“ga“ on kõigile ühingutele kaasas postijooksva arve sissemaksu kaart. Palume ühinguid seda kasutada meile mingisuguseid summasid makstes. Eriti palume aga igakord

sissemaksu kaardi lõigendile märkida, mis eest on raha makstud posti jooksvale arvele.

E. V. T. Liidu juhatus.

Kõik ühingud ja üksiktelijad —

uuendage „Eesti Tuletõrje“ tellimised 1937 a.

Kes võivad olla normaal põhikirja järele vabataht. tuletõrjeüh. liikmeiks

„Tuletõrjeühingu liikmeiks võivad olla Eesti Vabariigi kodanikud kes ei ole vahi-ega valvealused ja kellele ei ole kohtu poolt määratud säärast karistust, mis ei võimalda riigiteenistusse astumist.

Tuletõrjeühingu liikmed jagunevad: noor, tegev-, vana-, toetaja- ja auliikmeiks.“

Sarnaselt kõlab uue praegu maksva normaal põhikirja tekst. Seega esimene tingimine, millele peab vastama iga liige on, et tema peab olema Eesti Vabariigi kodanik, teiseks tema ei tohi seista vahi ega valve all, ja kolmandaks tema õigused ei tohi olla kohtu poolt kitsendatud.

Praegu maksva kriminaal seadustiku järele kohtu poolt määratavad karistused jagunevad järgnevalt: surmanuhtlus, sunnitöö, vangimaja, arest ja rahatrahv. Esimene karistus — surmanuhtlus on kõige raskem ja sellega lõpeb indiviidumi olemas olu ja tema ei või enam tegutseda, seega tegelikult ei saa tema enam osavõtta ühingu tegevusest. Kuid kas võib see isik seista veel ühingu nimekirjas. Kindlasti mitte, kuna tema on saatnud sarnase kuriteo korda, mis võttis sellelt isikult kõik õigused ära. S u n n i t ö ö. — Sunnitööle mõistetud isik kaotab õiguse: 1) olla riigi või omavalitsuse teenistuses, 2) olla mittekohuslikus kaitsevæteenistuses, 3) olla eestkostjaks või hooldajaks, 4) olla juhatajaks, kasvatajaks või õpetajaks avalikkudes või eraõppe või kasvatusasutustes, 5) olla vahekohtunikuks, konkursivalitsuse või administratsiooni liikmeks, vanutatud hooldajaks või vandekohtunikuks ja 6) olla tunnistajaks lepingute või aktide tegemise juures, kus seaduse järele nõutakse tunnistajate osavõtmist. Nagu ütleb seadus ise otsekohe ära, isik, kes on karistatud sunnitööga, kaotab seega kõik õigused ja seega tema ei saa osavõtta ühingu tegevusest.

Vangimajja mõistmisega võib kohus ühendada eelpool ettenähtud õiguste kaotust, kas kõik koos või üksikult, kui vangimaja karistuse ülemmäär seaduse järgi ületab ühe aasta. Muil juhustel aga ainult, kui see seaduses eriti ettenähtud, nagu valvatus, valeraha valmistamine, dokumentide võltsimine, vägistamine, jne., kus-

juures igal korral saab see kohtu otsusega eriti äratähendatud.

Arest ja rahatrahv kuuluvad sarnaste karistumäärade hulka, mida määratakse õigusnormide rikkumise pärast ja nendega ei käi kunagi kaasas õiguste äravõtmine.

Kas saavad aga isikud, kellel on õigused äravõetud ka neid kunagi tagasi? Seaduse § ütleb selle kohta, et kaotatud õigused antakse tagasi: sunnitööle mõistetule — kümne aasta pärast ja vangimajja mõistetule — viie aasta pärast, arvates kinnipidamise lõpust. Süüdimõistetud laimatu ülespidamise korral ja tema palvel võib lühendada neid tähtaegu, kui pool aega möödab. Seega on ka siin kindel aeg olemas ja arusaamatusi ei võiks selles osas olla.

Keda tuleb lugeda valve- ja vahialuseks? Kriminaal kohtupidamise seadustiku kohaselt eeluurimise ja kohtust kõrvalhoidmise takistamiseks võib süüaluste kohta vajaduse korral tarvitusele võtta järgmised tõkkeabinõud: 1) allkiri selle kohta, et süüalune oma elukohast ei lahku, 2) käendus, 3) kautsjon, 4) vahistamine. Seega kõik isikud, kellede kohta on eelpool loetletud abinõud tarvitusele võetud, on valvealused, kui ka üksikutel kordadel vahialused ja need ei või seista ühingute nimekirjades ega liikmeteks.

Samuti nõuab põhikiri, et liikmed peavad olema vähemalt 20 aastat vanad, terved ja kehaliselt tugevad ning võimelised täitma tuletõrje teenistuskohuseid. Seega on ühingu juhatusel väga soovitatav, et mitte eksida põhikirja vastu, lasta liikmeid usaldusarsti poolt läbivaadata. Noorliikmed muidugi võivad olla 12—20 aastat vanad ja nendel peab olema oma vanemate või eestkostjate luba.

Uuendusena nõuab põhikiri, et vastuvõetav liige peab elama ühingu tegevuspiirkonnas. Kuna igal ühikul on nüüd ettenähtud tegevuspiirkonnaks kohaliku omavalitsuse piirkond, siis peab liige elama kindlasti samas omavalitsuse piirkonnas, kuid mitte kusagil väljaspool.

Kõiki neid nõudeid on seadusandja ettenäinud arvatavasti järgmistel asjaoludel: tuletõrje töö on vastutusrikas ja tema vastu peab kodanikkudel kõige suurem

Kohalik tuletõrjejuht ja rakenduskomna juht

Tuletõrje seaduse § 11 järele „Tulekustutus- ja päästetöid juhhib kohalik (linna, alevi, valla) tuletõrjejuht või ta asetäitja niikaua, kuni mõni kõrgem tuletõrjejuht võtab üle juhtimise.

Kõik kustutus- ja päästetöid teostavad tuletõrjujad, samuti ka kõik § 29 loetletud abijõud (kaitsevägi ja kaitseliit. Samuti suurema kahjutule korral politsei nõudel kodanikud 16—60. a. vanuses) aluvad eelmises lõikes nimetatud tuletõrjejuhile.“

Tuletõrje tegevuse juhtimise korralduse määruse § 22. on ülesloetud veel kohaliku tuletõrjejuhi ülesanded: Kohaliku tuletõrjejuhi ülesandeks on tuletõrje tegevuse juhtimine ja korraldamine vastava omavalitsuse piirkonnas. Kohalik tuletõrje juht:

1) lahendab tuletõrje organisatsiooni koosseisu, varustamise, väljaõppe ja allüksuste paigutuse küsimusi otstarbe kohaselt ja vastavalt kohalikkudele oludele.

2) töötab välja omavalitsuse piirkonna tuletõrjekava ja häirekorra ning hoolitseb nende teostamise eest.

3) võtab tarvitusele abinõud kahjutule vältimiseks omavalitsuse piirkonnas.

4) valvab tuletõrjeriistade, kustutusvee tagavarade, pritsimajade ja kuuride,

tuletõrje signalisatsiooni ning muu tuletõrje varustuse ja abinõude korras- ja valmisoleku järele omavalitsuse piirkonnas.

5) võtab tarvitusele abinõud distsipliini ja korra säilitamiseks tuletõrjetes ja valmisolekuks tuletõrje ülesannete täitmisel.

6) peab tihedat kontakti ja koostööd kohaliku omavalitsusega.

Normaal põhikirja järele on kohalikul tuletõrjejuhil järgmised õigused:

Kohaliku tuletõrjejuhi nõusolekul on tuletõrjeühingu juhatusel õigus ühe tuletõrje kogu valduses olevast tuletõrje raudvarast anda varasid teise kogu valdusse. (Norm. p. § 33.)

Kohalik tuletõrjejuht võib tuletõrjeühingu peakoosolekust osa võtta sõna ja hääleõigusega (Norm. p. § 35).

Tema võib nõuda tuletõrjeühingu erakorralise peakoosoleku kokkukutsumist (Norm. phk. § 38).

Tema võib nõuda peakoosoleku päevakorra täiendamist (Norm. phk. § 39).

Kohalikul tuletõrjejuhil on õigus seisma panna tuletõrjeühingu peakoosoleku (Norm. phk. § 45) ja tuletõrjeühingu juhatuse (Norm. phk. § 51) otsuseid.

Tema võib nõuda tuletõrjeühingu juhatuse koosoleku (§ 54) kokkukutsumist.

Kohalikul tuletõrjejuhil on suured kohustused ja suured õigused. Kui omavalitsuse piirkonnas on mitu tuletõrjet (vabatahtlik tuletõrje, omavalitsuse tuletõrje, eraasutise tuletõrje ja raudtee tuletõrje), siis alluvad need kõik kohalikule tuletõrje juhile.

Kohalikuks tuletõrjejuhiks on vastava omavalitsuse piirkonnas asuvate tuletõrjeüksuste ameti astmelt kõrgem päalik. Kui omavalitsuse piirkonnas on kompaniid ja divisjon, siis on kohalikuks tuletõrjejuhiks divisjoni päalik. Kui omavalitsuse piirkonnas on kaks kompaniid, siis üks kompanii päalik saab kohalikuks tuletõrjejuhiks. Kui omavalitsuse piirkonnas on mitu võrdset kõrgemat päalikut, siis määratakse kohalikuks tuletõrjejuhiks üks neist, teda ametikohale nimetava võimu poolt.

Tuletõrjeühingu rakenduskomna juhiks on ameti astmelt kõrgem päalik rakenduskomnas. Kui raken-

usaldus olema, nemad peavad meie pere paremad olema. Et nende töö on seoses suurte raskustega, siis peavad nemad ka füüsiliselt suutelised olema omi kohuseid täieliselt täitma, ilma et paneks oma jõuetuse pärast kaalule oma ja ligimese elu, eriti ligimese päästmisel. Kuna tuletõrje väljakutse sünnib kiirelt ja hädakorral, siis peab ka kogunemine kiire olema ja selle, teisest omavalitsuse piirkonnast teise tõttamine oma ülesannete täitmiseks on seotud suure ajakuluga, mis ei võimalda täieliselt oma ülesande täitmist. Kokkuvõttes, arvan mina, seaduseandja tahe tuletõrjuja üle on järgnevalt: tuletõrjuja peab olema nii vaimliselt, kui ka füüsiliselt terve ja tugev. Tema asub oma kohustest täitmisele kiirelt ja jõuliselt ja on kaas-kodanikkude hulgas — kangelane. —

B. Melts,
vande adv.,
E. V. T. Liidu esimees.

duskonnas on mitu võrdset kõrgemat päalikut, siis tuletõrjeühingu juhatus määrab rakenduskonna juhiks ühe neist.

Rakenduskonna juht on tuletõrjeühingu juhatuse alaline liige. Tema on niioelda ühendavaks lülleks tuletõrje rivialalise korralduse — rakenduskonna — ja seltskondliku organisatsiooni, tuletõrjeühingu vahel.

Rakenduskonna juht kannab tuletõrjeühingu juhatusele ette kõik rakenduskonna mured ja tarbed ning teeb juhatusele ettepanekuid rakenduskonna abinõude ja varustuse täiendamiseks ning uuendamiseks, esitades selleks vastavaid eelarveid.

Samuti teeb rakenduskonna juht ettepanekuid tuletõrjekogu vanemale ja eestseisusele nende tuletõrjeüksuste varustamiseks ja nende abinõude täiendamiseks, mis koosnevad vastava tuletõrjekogu liikmetest ja kelle abinõude ning varustuse valdajaks on vastav tuletõrjekogu.

Rakenduskonna juht määrab uued tuletõrjeühingu liikmed vastavatesse tuletõrje üksustesse.

Rakenduskonna juhi ettepanekul arvatakse noor- ja tegevliikmeid vanaliikmeiks ja toetajaliikmeks.

Rakenduskonna juht hoolitseb selle eest, et üksuste päälilikud peaksid täpsat kontrolli noor- ja tegevliikmete teenistuskohuste täitmise üle, märkides „Teenistus kontrollraamatusse“ iga liikme teenistuskohuse täitmise.

Rakenduskonna juht esitab aasta lõpul tuletõrjeühingu juhatusele aruande rakenduskonna liikmete teenistuskohuste täitmise üle ja teeb omalt poolt juhatusele ettepaneku nende noor- ja tegevliikmete kohta, keda võiks esitada rahalise autasu, kiitusekirja, teenistuse, hoolsus- ja teenete märkide saamiseks.

Iga kahjutule järele, mille kustutamiseest rakenduskond osa võttis, esitab rakenduskonnajuht tuletõrjeühingu juhatusele aruande nende kulude kohta, mis Tuletõrje seaduses, § 21, 27, 31, 34, 35, 36 ja 39 on ette nähtud ja mida tasub omavalitsus.

Samuti esitab ta aruande kõigi kulude kohta, kui rakenduskond sõitis Tuletõrje seaduse §§ 18 ja 19 põhjal abiks naabriomavalitsuse piirkonnas juhtunud kahjutule kustutamiseks.

Rakenduskonna juht esitab ühingu juhatusele ühingust väljaheimmiseks need liikmed, kes korduvalt eksinud tuletõrjeühingu põhikirja või kodukorra või tuletõrje kohta käivate eeskirjade või seatud korras antud korralduste vastu või ei täida neile pandud kohustusi rakenduskonnas.

Nagu ettetoodust näha, on ka rakenduskonna juhil täita rida tähtsaid korraldusi ja ülesandeid.

Ehkki kohaliku tuletõrjejuhi ja rakenduskonna juhi kohused on lisakohused kõrgemale päälilikule, oleks otstarbekohasuse seisukohalt soovitav kui kohalik tuletõrjejuht ja rakenduskonna juht oleksid kaks eri isikut. Tegelikult tuleb aga nii välja, et suuremas osas valdades on üks kõrgem päälilik ja see peaks saama nii hästi kohalikuks tuletõrjejuhiks, kui ka rakenduskonna juhiks.

Kui nende kahe ameti peale saab üks isik, siis oleks soovitav, et tema rakenduskonna juhina määraks omale asetäitjad. (Tuletõrje teg. juhtimise korralduse määrus § 21 ja Norm. phk. § 31) ja jääks ise kohalikuks tuletõrjejuhiks, kellel täita suuremad ja tähtsamad ülesanded, kui rakenduskonna juhil.

Eesti Vabatahtl. Tuletõrje Liidu lipu muretsemise fond

Nõmme, Tallinna Sadama, Elva, Umbusi, Kohtla, Aukiüla, Narva, Kurista, Pärnu-Jakobi, Põlva, Orajõe, Viljandi, Raasiku, Väandra, Narva-Jaani, Lelle-Hiiekõnnu, Roela, Kiltsi, Kadrina, Järva-Jaani, Võhma, Loksa ja Udriku tuletõrjeühingute naisjaoskonnad on EVT Liidu lipu muret-

semiseks kokku pannud Kr. 241.40. EVT Liidu juhatus avaldab kõigile nendele naisjaoskondadele kõige sügavamalt tänu.

Loodame, et uuel aastal leidub veel rida naisjaoskondi ja naisringe, kes osa võtavad EVT Liidule lipu muretsemise aktsioonist.

EVT. Liidu juhatus.

Tuletõrjeühingu kogud

Tuletõrje seaduse § 7 viimase lõike eluviimise määruse § 7 järele võivad „ühiks tuletõrjeühinguks liitunud senised tuletõrjeühingud igaüks moodustada vastava territoriaalpiirkonna nimelise kogu, mis tegutseb liitva tuletõrjeühingu põhikirja alusel.“

Sellest nähtub, et tuletõrjeühingu kogud on mõeldud peaaegalt nendele endistele tuletõrjeühingutele, kes peavad liituma, et sellega neile kergendada liitumist ja võimaldada jätkata nende senist tegevust.

Tuletõrjeühingu normaal põhikirja § 25 järele: „Tuletõrjeühingu tegevuspiirkond võidakse jagada tuletõrjeühingu juhatuse ettepanekul peakoosoleku poolt tuletõrjeühingu kogude piirkondadeks. Kogu nimetuseks on vastava territoriaalpiirkonna nimetus.“

Põhikirja mõtte järele ei moodusta tuletõrjekogusid mitte ainult senised tuletõrjeühingud, kes liituvad, vaid seda võib teha iga tuletõrjeühing, ka see kes oli ainukeseks ühinguks omavalitsuse piirkonnas. Iga vabatahtlik tuletõrjeühing võib oma tegevuspiirkonna, s. o. kogu valla piirkonna, jagada tuletõrjekogude piirkondadeks. Paljud meie tuletõrjeühingud olid juba varemalt jaganud oma tegevuspiirkonna rajoonidesse ja igas rajoonis tegutses jaoskond, mis kandis vastava küla või aleviku nime. Need jaoskonnad olid sageli kaunis iseseisvad, korraldasid pidusid, loteriisid, hankisid raha ja muretsesid omale tulekustutusriistu ning muud tuletõrje varustust. Uue korralduse juures kaovad jaoskonnad ja jaoskonna nimetus. Tuletõrje rivi- või operatiiv alaliselt tulevad jaoskondade asemel salgad, rühmad, kompaniid, kes alluvad tuletõrje juhtimise korralduse määruses ettenähtud päälikutele ja ametisikutele. Need on puht rivilised üksused.

Kui ühingud, eriti kui endised jaoskonnad, soovivad ja kui neil on vastavaid seltskonna tegelasi, kes sooviksid jätkata oma senist seltskondlikku tegevust, siis võidakse iga endise territoriaalse jaoskonna asemele elukutsuda vastav tuletõrjeühingu kogu.

Tuletõrjeühingu kogu ehk nimetame lihtsalt „kogu“ tegutseb tuletõrjeühingu põhikirja alusel. Tema ülesanne on sama mis on tuletõrjeühingul. Oma ülesande

teostamiseks kogu moodustab oma liikmeskonnast jõudlusvõimelisi tuletõrjeüksusi (salk, rühm, kompani) oma piirkonnas; korraldab ning varustab neid vastavalt kohalikele oludele, muretsedes neile tulekustutusabinõusid ja varustust, ehitades pritsikuure ja pritsimaju jne. Kogu võib asutada ja ehitada õppevälju, platse, aedu ja muid ruume tuletõrjelisteks õppusteks ja sportlisteks harjutusteks; võib toime panna õppusi, manöövreid, võistlusi; võib korraldada pidusid, loteriisid, loenguid, ettekandeid, avada raamatukogusid ja lugemislaudu; võib asutada kogu juure igasuguseid ringe, nagu spordiringe, naisringe, noorteringe jne. Ühesõnaga kogu teeb sedasama, mis ühing, kuid väiksemas mahtsuses — oma territoriaalpiirkonnas.

Ei oleks sugugi paha, kui tuletõrjeühingul on mitu kogu, mis omavahel võistleksid; kes saab oma tegevuses esikohale?

Tuletõrjeühingu kogul on oma üldkoosolek, eestseisus, oma koguvanem, revisjoni toimikond, oma arvepidamine, oma lipp ja pitsat.

Endise tuletõrjeühingu varad, mis liitumise lepingu järele läksid vormiliselt küll liitva tuletõrjeühingu omanduseks, jäävad aga tegelikult tuletõrje kogu valdusse ja kasutada. Samuti jäävad kogu valdusse kõik need varad, mis ta suudab edaspidi endale ise soetada.

Tuletõrjekogu kõrgemaks organiks on kogu üldkoosolek, millest võtavad osa sõna- ja hääleõigusega kõik kogu nimekirjas olevad täisealised tegev-, vana-, au- ja toetajaliikmed. Sõnaõigusega võivad osa võtta ühingu esimees ja rakenduskomna juht, kellel on tarvis alati kursis olla ühingu tegevusega kõigis tema organites.

Kogu üldkoosolekuid võib pidada tarviduse järgi, kuid aasta koosolek peaks peetama mitte hiljemalt, kui veebruari kuus, igatahes enne tuletõrjeühingu peakoosolekut. See on tarvilik selleks, et tuletõrjeühing oma üldtegevuskava ja eelarvet saaks ühtlustada kogude tegevuskavadega ja eelarvetega. Üldse peab iga kogu tegevus sündima kontaktis tuletõrjeühingu juhatusega ja ühingu üldtegevusega.

Kogu üldkoosoleku võimkonda kuulaks 1) Koguvanema, tema abi ja teiste eestseisuse liikmete ja revisjoni toimkon-

na valimine ning tarbekorral nende tagandamine enne tähtaega. 2) kogu tegevuskava — eelarve ja möödunud aasta aruande kinnitamine. 3) kogu liikmemaksu suuruse ja maksude tasumise tähtaja määramine. 4) ja kõigi teiste küsimuste otsustamine, mis on võetud tuletõrjekogu üldkoosoleku päevakorda.

Kogu asjaajamine üldkoosolekul, hääletamine, valimised jne. sünniks tuletõrjeühingu peakoosoleku kodukorrale vastavalt.

Tuletõrjekogu eestseisus koosneb koguvanemast ja vähemalt kahest liikmest. Kogu üldkoosolek võib eestseisuse liikmete arvu suurendada kas viie või seitsme või rohkema peale.

Tuletõrjeühingukogu eestseisuse ülesanded on: 1) tuletõrjeühingu ülesannete teostamine tuletõrjekogu piirkonnas; 2) tuletõrjekogu valduses olevate varade valitsemine ja korraldamine; 3) tuletõrjekogu aastaaruande — tegevuskava ja eelarve koostamine; 4) tuletõrjekogu üldkoosoleku otsuste esitamine teadmiseks tuletõrjeühingu juhatusele; 5) tuletõrjeühingu juhatuse korralduste täitmine ja aruandmine oma tegevusest ühingu juhatusele.

Kogu eestseisuse liikmed kinnitab ametisse tuletõrjeühingu juhatuse.

Et kogu tegevus peab sündima tuletõrjeühingu juhatuse teadmisel ja tema kontrolli all, see on tarvilik selleks, et üks kogu oma tegevusega ei riivaks teise kogu ega tuletõrjeühingu üldhuvisid. Tuletõrjeühingu juhatuse ühtlustab ja koordineerib kõikide kogude tegevust nii, nagu see on kasulik kogu valla tuletõrje huvides. Et kogude ja tuletõrjeühingu juhatuse vahel oleks kindel kontakt ning side, selleks on normaal põhikirjas ettenähtud, et koguvanem on alaliseks tuletõrjeühingu juhatuseliikmeks. See on suur eesõigus kogudele, nende on esindus kindlustatud ühingu juhatuses. Kui kogu üldkoosolek valib omale koguvanema, siis on see koguvanem valitud ka tuletõrjeühingu juhatusse.

Koguvanema ülesanne on informeerida ühingu juhatust kogu eestseisuse kavatsustega ja ümberpöörduvalt kogu eestseisust ühingu juhatuse kavatsustega ja tegevusega. Koguvanem hoolitseb selle eest, et kogu ja ühingu juhatuse vahel ei tuleks kunagi mingisuguseid arusaamatusi, vaid kõik sünniks ilusas kooskõlas, üksmeelselt ning kogu valla üldhuvides.

Mitmeid ühinguid näis esialgu hirmutavat normaal põhikirja § 33, kus on öeldud, et „kohaliku tuletõrjejuhi nõusolekul on tuletõrjeühingu juhatusel õigus ühe kogu valduses olevast raudvarast anda varasid teise kogu valdusse.“

Tuletõrje raudvara hulka kuuluvad: Tuletõrje päralt olevad ja tema ülesannete teostamiseks kasutatavad veo- ja liiklemisvahendid, tulekustutusriistad, nagu veevaadid, pritsid, voolikud ning nende juure kuuluvad osad ja lisavarustis, samuti ka teadete edasi andmise ja vastu võtmise vahendid ja tuletõrje varustis.“ Missugusel juhtumisel võiks seesugune üleandmine küsimuse alla tulla? Esijoones vast siis, kui kogu tema valduses olevate tulekustutusriistadega ja varustusega väga hooletult ümber käib, kui prits on korras ära, kogu seda ei paranda, voolikud on korraldust hunnikus kusagil nurgas kõdunemas jne. Siis võiks tõesti kõne alla tulla, et päästa tuletõrje varandust hukkaminekust, selle äravõtmine ühe kogu valdusest ja teise kogu valdusse andmine. Tegelikult ei saa seda vist kunagi ette tulla. Uue korralduse järgi nõutakse päälikutelt kindlamat korda ja need juba ei lase seda sündida, et tuletõrjeriistadega nii hooletult ümber käidaks. Iga tuletõrjeühingu kogu hoolitseb juba selle eest, et tema valduses olev vara oleks hoolega korras hoitud ja alati valmis oma ülesannete täitmiseks.

Põhikirja § 33 on igaks juhtumiseks sissevõetud ja on see hirmutuseks ainult hooletutele ja korraldutele tuletõrjujatele.

Üks tuletõrjeühing, kes peab liituma valla nimelise ühinguga on enne liitumist maha müünud oma muusikariistad, et neid mitte üle anda liitvale ühingule. Siin on tegemist küll suure arusaamatusega. Kui ühing jääb edasi tegutsema tuletõrjeühingu koguna, siis jäävad muusikariistad tema valdusse, senikaua, kui tegutseb kogu, muusikariistu ei saa keegi ära võtta, sest muusikariistad pole tuletõrje raudvara.

Tuletõrjeühingu kogu lähem tegevuskorraldus, tema organite õigused ja kohused, vahekord tuletõrjeühingu juhatusega jne. saab üksikasjaliselt kindlaks määratud tuletõrjeühingu kodukorras, mis on praegu välja töötamisel. Seni aga võiksid tuletõrjeühingud ja tuletõrjeühingu kogud omaks võtta need üldpõhimõtted, mis siin ette toodud ja tegutseda vastastikusel arusaamises ühise eesmärgi saavutamiseks.

E. T.

Haarangu kolmikjaotus

Nagu iga muu tegevus, nii nõuab ka tuletõrje tegevus, et võimalikult häid tagajärgi saavutataks võimalikult vähese aja- ja jõukuluga. Aja võitmine on tuletõrje tegevuses niivõrd tähtis ja selle tähtsuse suurus niivõrd üldtuntud, et pikemalt tema juures peatuda ei ole tarvis. Ütleme ainult, et sest saadik, kui tuletõrje teotseb teadlikult, on kõik tema püüded suunatud sinna poole, et lühendada ajavahemikku tulekahju tekkimise ja kustutamise alguse vahel.

Meie teame, et töö kiirendamiseks ja jõukulu vähendamiseks on kasulik tööprotsessi jaotada üksikuteks lülideks. Niisuguse töö jaotuse valmistusprotsessi üksikuteks osadeks võime leida peaaegu igas töökojas. Mida väiksemateks osadeks või lülideks tööprotsess jaotatakse, seda kiiremini valmib saadus.

Eelöeldut arvestades on ka tuletõrjes hakatud otsima teid tööprotsessi kiirendamiseks, ja ühe huvitavamaid lahendusi sellel alal annab Saksa provintsi tuletõrje juht (Provinzialfeuerwehrführer) Schnell omas 1935. a. ilmunud raamatus „Dreiteilung des Angriffs“ (Haarangu kolmikjaotus).

Milles see seisab?

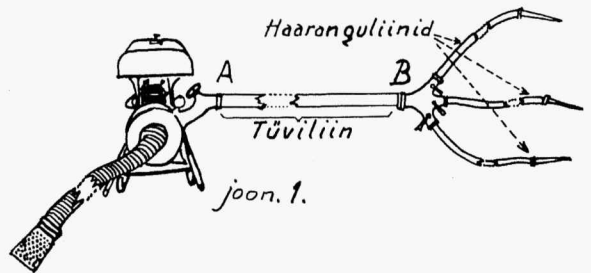
Kujutagem ette, et meil sõidab välja kustutusüksus, mis varustatud — ütlemega — mootorpritsiga, ja voolikutega muidugi ka. Senini on meil talitatud enamalt jaolt nii: prits sõidab veevõtu kohale ja meeskond hakkab teda tööle rakendama; osa meeskonda aga hakkab voolikuliini vedama tulekahju kohale, kuhu on maad — ütlemega — 200 m. Oletame nüüd, et pritsi rakendamiseks kulub aega 3 minutit, ja kujutades ette, et voolikuliini vedajad liiguvad võimalikult maksimaalse kiirusega, s. t. 200 meetrit 30 sekundiga, — selguks, et kogu veeandmise süsteemi asetamiseks kuluks ära 3 m. 30 sek.

Schnell väidab, et seda aega võib tunduvalt lühendada, kui kogu veeandmise süsteemi, mille all tuleb mõista imemisvoolikut, pumpa ja survevoolikut, ülesehitamine või töölerakendamine jagada kolmeks. Teiste sõnadega — Schnell jaotab haarangu kolme ossa.

Selle haaranguviisi aluseks seab ta tuletõrjuja üldväljaõppe. Niisuguse väljaõppega, kus tuletõrjujad oskavad teotseda ainult oma eriala kitsastes piirides — roni-

jad ainult ronivad, pumpajad pumpavad, joajuht aina pritsib j. n. e. — haarang kolmeks jaotatuna on raskelt teostatav. Nii siis, et teostada kolmikjaotushaarangut, peab iga tuletõrjuja tundma tuletõrje tööd täies ulatuses; iga mees peab oskama ronida, pumbata, päästa jne., et teda võiks igal ajal, alal ja kohal tööle panna.

Meie eelpool toodud näites oli lähteks koht, kust meeskond hakkab teotsema, pumba asukoht. Schnell teeb lähtekohaks kahvli (haruühenduse) asukoha. Kogu veeandmise süsteemi jagab tema kolme ossa: 1) pump ühes imemisvoolikuga, 2) voolikuliin pumba juurest kahvlini ja 3) voolikuliin (liinid) kahvlist kuni tuleni. (joon. 1.).

Meeskonna koosseis on normaalselt mootorist ja kolm salka à 3 meest, seega 10 inimest. Haarangut võib teostada miinimum 6 mehega, üle kümne võib mehi tööle rakendada aga alati, saates neid reservist varem teotsema hakkanuile lisaks.

Tegevus areneb järgmiselt.

Kustutusüksus sõidab kohale B, mis asub tulekahju koha lähedal (joon. 1.). Seal võetakse maha kahvel, tarvilisel määral voolikuid ja muid riistu. See on ka kohaks kuhu kogunevad reserviks hiljem tulekahju kohale jõudjad mehed. Kohale jäetakse maha kaks salka. Kolmas salk jääb pumba veokile ja moodustab koos mootoristiga pumbasalga (kui tarvitatakse mootorpritsi). Selle salga ülesandeks on pumba viimine veevõtu kohale ja tööle rakendamine.

Üks kahvli juure jäänud salkadest peab vedama voolikuliini kahvliilt pumbani. (Seda liini kutsutakse tüviliiniks). Seal lõpeb nende töö, kui töötab mootorprits. On aga tegemist käsipritsiaga, asuvad nad appi pumpama ehk moodustavad pumpa-

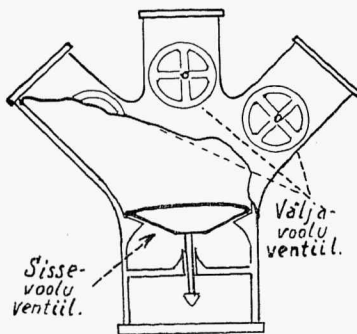
jate reservi. Teine kahvli juure jäetud salkadest on haaraja salk. Tema teotseb kahvli ja tule vahelisel alal; alates kahvlist asetab ta voolikuliine tarvilisel määral, toimetab päästetöid j. n. e. Seda salka võib suurendada tarviduse järgi määratuseni.

Võtame nüüd oma endise näite ja vaatame, millise teoreetilise kiirusega on võimalik kolmikjaotushaarangut tarvitades kogu veeandmise süsteemi tööle rakendada.

Mäletavasti oli veevõtu kohalt tulekahju kohani 200 m. Kolmikjaotuse haarangu korral jagatakse see maa kaheks ütleme võrdseks osaks. Sel juhusel jääb haarajal salgal liini vedada 100 m. ja tüvelini salgal samuti 100 m. Teoreetiliselt võime oletada, et mõlema salga kiirus on võrdne ja samasugune nagu endises näites. Siis peaks kumbki salk jooksma oma maa maha 15 sekundiga. Pumba rakendamine aga võtaks aega endiselt 3 minutit. Võitu oleks seega 15 sek. See aja võit suureneb ühes voolikuliini pikkusega — mida pikem liin, seda rohkem saab võita aega kolmikjaotushaaranguga.

Kahvel peab olema kolmeharaline ja iga haru varustatud ventiiliga (kraaniga). Kahvli sissevoolu avaus peab olema jäme-

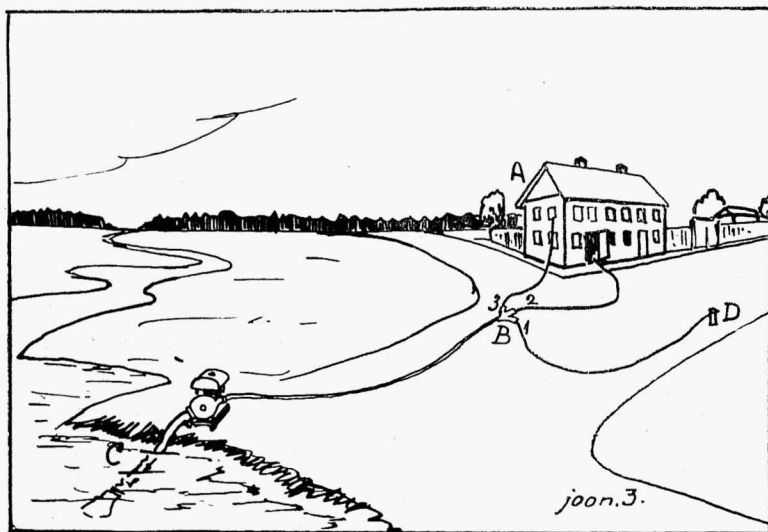
75 mm. Lühidalt tüvivoolik peab olema umbes 50% jämedam haarangu voolikutest. Kahvel peab peale väljavoolu avausi katvate ventiilide olema veel varustatud sissevoolu avaust katva klapiga, et sel juhusel, kui juurevoolu pumbast ei ole, sissevoolu avaus oleks suletud (joon. 2.).

joon. 2.

Et lähemalt selgitada seda haarangu viisi, olgu esitatud veel üks näide.

Põleb maja A (joon. 3.), mille lähedal asub hüdrant D. Kustutusvõrk jõuab kohale ja asetab kahvli ühes voolikutega kohale B. Hüdrant ei suuda pumbale täiel määral vett anda (oletame, et veevärgi

joon. 3.

dam harude väljavoolu avaustest. Schnell ise annab muustrina järgmised mõõdud: harude avauste \varnothing 38 mm., sissevoolu avauste \varnothing 52 ehk 64 mm.; harude avauste \varnothing 52 mm., sissevoolu avauste \varnothing 75 mm. Niisamuti voolikud. Kui haaranguvoolik on 38 mm., siis tüvivoolik 52 ehk 64 mm.; kui haarangu voolik on 52 mm., siis tüvivoolik

toru \varnothing on 3", imemisvooliku \varnothing aga 5"), mille tõttu pump peab asuma veekogu C juure, mis on võrdlemisi kaugel. Vee saamine sealt võtab aega. Vett aga on tarvis saada kiiresti. Et nüüd vältida aja kaotust, talitatakse järgmiselt.

Kahvli harult Nr. 1 veetakse voolik hüdrandini D; kahvli harult Nr. 3. (et

Seltskondliku töö raskusi tuletõrjes

Seltskondlik töö on raske. Kui aga vaatame, kui suurel määral on see raske erinevates organisatsioonides, siis peame paratamatult tunnistama, et erilise raskuse omab seltskondlik töö meie tuletõrjes.

Seltskondlik töö tuletõrjes on väga vana. Juba Eestis on see kestnud ligi seitsekümmend viis aastat, seega vanem mitmekordselt kui meie riik. Meie tuletõrje algrakukesest on paisunud võimas üksus ja see üksus on koondanud enda ümber rohkel arvul kodanikke, kahjutule vastu võitlusse, kaitseks riigile, riigi ja rahva varandusile. Need mehed ja naised kes võtnud osa tuletõrje tööst, need on teinud rasket tööd, kuid just töö raskus on kodaniku uhkuseks. See näitab, et need kodanikud kuuluvad klassi, kus ei puudu kohusetunne, ligimesearmastus, endasalgavus. Selle klassi rahval on süda mõistuse lähedal, s. o. nemad omavad hüved, mis puudub paljudel teistel kaaskodanikkudel, ja millised hüved avastuvad siis, kui on vaja anda abi kaaskodanikele. See rahvas töötab seni kaaskodanikkude heaks, kuni kantakse kaaskodanike poolt viimasele puhkepaigale. Elu on kord kallisk, kui see aga pannakse kaalule teiste eest, siis tuleb neid teeneid eriti hinnata ja peab tähendama, tuletõrje tööd on hakatud hoopis

rohkem hindama, kui see sündis mõni aasta tagasi. Juba vabariigi juhid on pööranud tuletõrje tööle suurt tähelepanu ja töötanud kaasa, et luua tuletõrjes ümberkorraldusi ja leida paremaid võimalusi kaitsevahendite soetamiseks.

Tuletõrje elu on raske, raske eriti seetõttu, et siin ei kuulutata kunagi sõda, vaid peab olema alati valmis lahinguks. Vaenlane on alati paremas seisukorras, kuna ta on juba teatava töö teinud ja end kindlustanud, kui tuleb asuda vasturünnakule ja võita. Kas ei saa meie küllalt kujukat näidet „Kopli“ tulekahjult Jõulu teisel pühäl. Kogu sügis on sompus ilmad. Vaevast saavad kodanikud jalutada tänavail ja tunda talvemõnusi. Alles Jõulu teisel pühäl saabub kauaoodatud ilusam ilm. Isegi päike võtab vaevaks ülalt alla naeratada. Seda kasutavad kohe kodanikud. Kes jalutavad perekondadega või sõpradega tänavail, kes sõidavad linnast välja kaugemale. Vähesed on kodus. Kasutan isegi seda ilusat ilma ja külastan Nõmmel elutsevat kaastuletõrjujat. Saame vaid vestelda viivu, kui tõuseb lahe tagant, Kopli suunas paks suitsusammas. Sireenid hakkavad undama ja kohe selgub, et kusaigil on platsis rahva varanduse röövel. Kaasvõitlejad tuletõrjujad jätavad oma

vesi voolaks võimalikult suurema nurga all, millega väheneb takistus) veetakse voolik tuleni. On kumbki voolikuliin ütleme 100 m pikk, võime vee kätte saada 15—25 sekundiga. Tüviliini vedajatele on seega antud aega.

On pump kohal ja tüviliin veetud, lastakse vesi kohe minema. Nüüd on võimalik ühendada kahvliga ka haaranguvoolik Nr. 2 ja tarbekorral sulgeda ventiil Nr. 1., et vabastada voolik hüdrandi küljest ja rakendada ta samuti haarangule.

Nüüd võiks tekkida küsimus, kuidas suhtuda sellisesse haarangusse. Peab ütleva, et umbropsu järele teha ei maksaks. Minu kaalutluste ja katsetuste järgi otsustades lühikestel vahemaadel pumba asukoha ja tule vahel suurt võitu ei ole. Alles siis, kui vahemaa pumba ja tule vahel on suur, võib aega tõesti võita, eriti sel juhul, kui kahvli läheduses on mõni mehaaniline veeallikas (hüdrant). Meeldivaks as-

jaoluks selle haarangu juures on aga see, et kaasasveetavate voolikute hulka võib vähendada. Haarangu voolikuid kolme liini jaoks ei tarvitse kaasas olla üle 220 m. ja sama palju ka tüvivoolikut. Vedades surveiliini otsekohe masinalt sama kaugemale, peaks meil kaasas olema voolikuid aga 1200 m. Ning siingi ilmneb väikene töö ja aja võit...

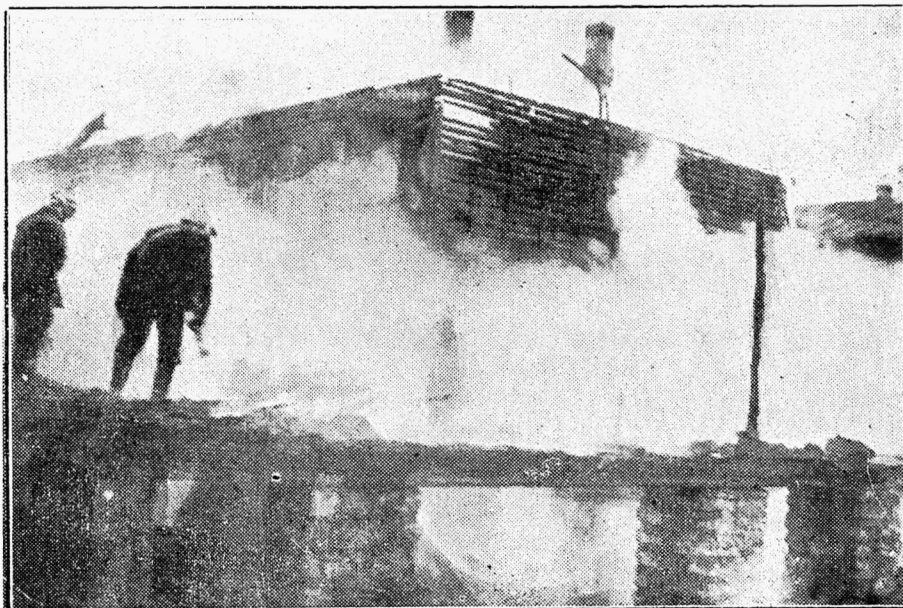
Lõpetades sellega lühikese ülevaate Schnellilt poolt soovitatud haarangu kolmikjaotusest, pean tähendama, et sellega pole tahetud seda haarangu viisi ei laita ega kiita, vaid püütud anda lihtsalt näide sellest, kuidas tuletõrje katsub oma tööd rationaliseerida. Eks igaüks, kel asja vastu huvi, võib seda ise katsetada ja, kui tõesti ilmneb, et haarangu kolmikjaotus on kasulik ja otstarbekohane, teda kasutamisele võtta.

M. Saari,
Narva v. t. ü. pealik.

sõbrad, perekonnad ja tuttavad sama paika, sest kutsus tuletorje lipp ja ruttavad suitsu suunas, et rünnata vaenlast, päästa mis võimalik rõvli käest. Litsun masinale gaasi ja ruttan ka ise kohale, et jälgida Tallinna tuletorje (pealinna brigaadi) rasket tööd ja heitlust kahjutulega.

Jõudes sõidukiga kahjutule lähedusse, kõikjal undavad masinad, tuletorjujad on ametis, aega pole kellelgi seletuste andmiseks. Rahvas, kes elanud põlevates majades või nende rajoonis, jooksevad majade rägastikus sihitult. Igaüks püüab päästa oma varanatukest! Poolpaljad lapsed, kes

mida aga tubli töömees ei taha tunnistada. Ei või aga tubli töömeest kinnipidada kaua. Edasi kohtan päalikuid: hr. Leppisto't, Stockmar'i, Semiskar'i ja Pokk'i, kõik on üleni märjad ja tahmased, ei peegeldu kellegi näolt pühade puhtust ega rahu. Rusude vahelt tuleb välja üldjuht Laudna. Kõnetan, et kuidas asjad arenevad: „Ei ole enam viga, meie oleme kindlasti võidul, kuigi tuleb veel kolm kuni neli tundi tublisti töötada,“ vastab üldjuht. Tööd on veel küll ja küll ning see on raske eriti seetõttu, et merelt puhub vinge põhjatuul, ajades kustutatud kahjutule ikka

Tuletorjujad kustutustööl.

jäetud päästetud majakraami juure valvaks, lõdisevad vinges talituules, käed sinised külmast, silmad hirmul õudsest valgusest ja suitsust. Pilt on masendav, kuid ta oleks olnud palju masendavam, kui poleks asunud pealinna tuletorje brigaad silmapilkselt tulele vasturünnakule.

Terve rea puumajade vahel on süttinud üks kahekordne puumaja. Kuur on juba põlenud. Tugeva tuule tõttu ähvardab tuli kogu ümbrust, kuna majad on väga lähestikku ja neid on palju. Lähemale astudes kohtan päalik Einborn'i. Hästi ei taha teda tundagi: nägu üleni porine ja tahmane. Küsin: „Kuidas on lood?“ Vastabki muheledes: „Ei ole väga viga!“ Aga viga on siiski, ja see seisab töö raskuses,

uuesti lõkkele. Tuletorjujad on märjad ja väsinud, kuid vankumata on iga mees kohal, ega lahku enne kui tuletorje võib heisata võidulipu.

Kohtan jälle perekondi, kes põgenenud majadest tänavale. Eriti haletsemisväärt on väikesed, keda õhukene särgikene või sitsikleidikene külma ja vinge põhjatuule vastu ei kaitse. Näen kui keegi naistuletorjuja tahab kosutada külmanud meeskaasvõitlejat kuuma teega, kuid see osutab käega sinnapoole, kus lõdisevad poolpaljad ja ehmatanud, vanad ning noored, kahjutulest kannatanud. „Viige sinna, neile on seda rohkem vaja!“ Tõsine sündmus — mis ei jäta külmaks pealtvaatajat!

Teinepool maja liiguvad suitsus tume-

dad kogud. Need püüavad ligipääseda laevahele pagenud kahjutulele. Alt aga juhitakse vett tulepesadesse. Viimasel silmapilgul jõuab kõrvalehüpata salk mehi, kui ülalt kukub alla põlev lagi, levitades kogu ümbruses paksu tolmu, suitsu ja sädemeid. Hädaoht kõrvaldatud seisavad mehed jällegi endiselt kohtadel, ainult juhi suust on kuulda: — ettevaatust!

Töö on raske kõikjal. Kogu ümbrus on läbipõimitud voolikutega, mis omakord märjad ja ligedad poriga. Neid arutavad paar veega imunud meest ning arutlevad: homme päev kulub nende pesemiseks, aga

Mirlieb'i, kes jagab oma rajoonis käsklusi. Noortemeeste üksus on üks energilisemaid, kes õnnetuskohal alati ühes palgalise tule-tõrjega. Kui arvestada seda, et nemad on ikkagi vabatahtlikud, siis võlgnevad pealinna kodanikud neile palju tänu. Kõneldes juhtidega selgus, et need tublid noored likvideerivad oma ühingu, kuna uue põhikirja alusel nagu ei oleks võimalik neil iseseisvalt tööd jätkata. Tõsiselt kahju! Kui me noored näitasid tublidust riigi loomisel ja olidki agaramaid vabadussõjas, miks ei leita koostööd tegutseda enam oma rahva, riigi ja seltskonna huvides. Loodame, et

Tuleõnnetud, kes kaotanud oma peavarju.

hea, et nõnda ruttu saime tulele piiri. Tähendab tööd jätkub meestele veel teisekski päevaks, ega piirdu üksi kahjutulel ettetulnud raskustega. Taandun veidi ja arutlen endas: mis oleks siis juhtunud, kui samad vahvad päälikud oleks löönud häire korral käega, nagu seda teevad paljud meie häist kodanikest, kui neile ligineb tule-tõrjuja korjanduskarbiga. Ei taha mõtelda tagajärgedele ega tuua kaaskodanikkude silmade ette õudseid pilte. Hea, et meie kodanikud pole aga kõik passiivsed, vaid järgnevad silmapilkselt tule-tõrje lipule, kui kutsub käsklus: abiks ligimesele.

Teisel pool maja kohtan Tallinna Noortemeeste tule-tõrje üksuse päälikut hra

nad ei lähene siiski likvideerimisele, vaid leiavad teise tee, millisel võib töötada sama eduga.

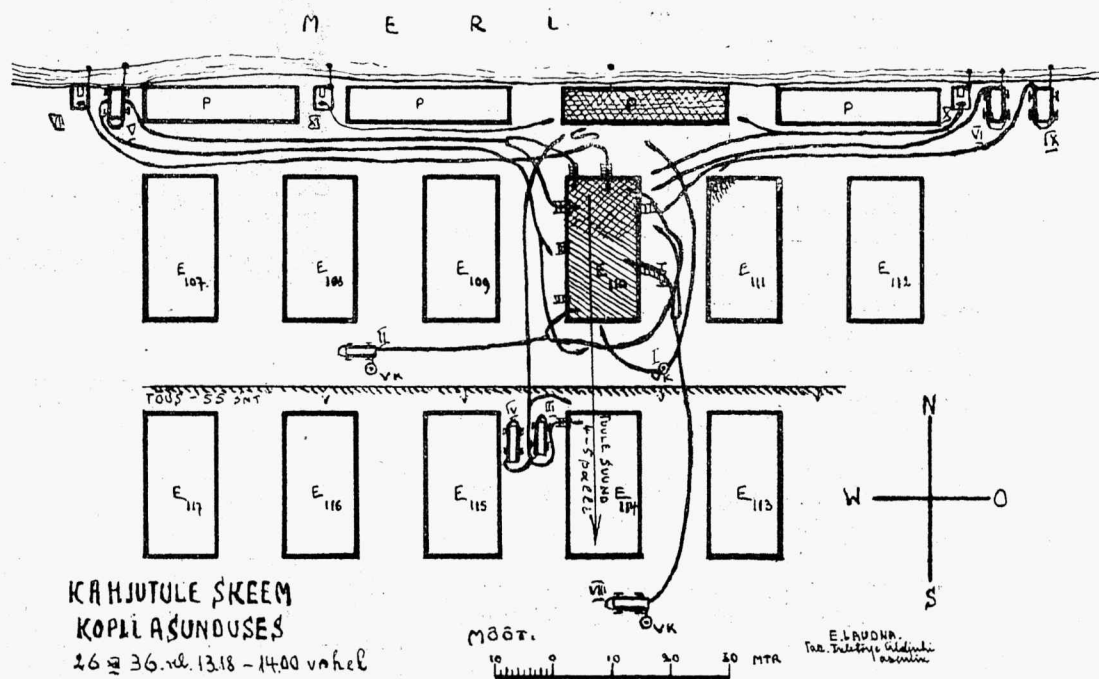
Hämaridub! Tumede siluettidena liiguvad tule-tõrjujad. Nad koguvad instrumente peale väsitavat tööd. Kahjutuli on likvideeritud aga töö pole veel lõppu. Tuleb hoolitseda instrumentide korrastuse eest. Need peavad olema valmis alati. Kes teab kui pea ei tule neid jällegi tarvis, kas veel mitte samadel pühadel. Kõigi nägudel lasub nukrus ja kurbus, väsimus. Need on raske töö tagajärjed, ümbruse masendava pildi sugestioon. Kerge pole aga ka neil, kes jäid peavarjuta. Varjudena koguvad nad oma varanatukest, lõdisedes külmast, et saada kusagil ulualust. Elu on

neil seekordselt kahjutule läbi rikutud, aga peab tähendama, et praegu siiski vähestel. Milline oleks olnud pilt siis, kui poleks asunud tule vasturünnakule pealinna tuletõrje brigaad. See oli raske töö, kuid tubli töö, mis näitab, et meie tuletõrje ei pane käsi rüppe, kui vajatakse just rasket ja ohtlikku tööd. Seda rasket tööd ei tee teised organisatsioonid, kuid meie oleme uhked, et see raske abistav töö on just usaldatud meile.

Uus aasta algab suurte muutustega. Tuletõrje on ümberkorraldatud, aga uusaasta peab meid siduma veel rohkem ühi-

seks pereks. Vabatahtlik joon peab meie tööd läbistama alati, olgu töö kui tahes raske, või tuleks meil töötada ükskõik millisel korraldusel. Töö on õilis ja õiget südame rõõmu tunneme siis, kui saame midagi korda saata kaaskodaniku heaks. Ulatame üksteisele käed uueaasta alul ja rühime sama kindlalt edasi kui mineval aastal, et võiksime aasta lõpul tagasivaadata tehtud tööle jällegi rahuldusega ja ütelda: meie ei ole teinud oma tööd üksi korralikult, vaid ka hästi. —

Õnne ja edu kõigile kaasvõitlejaile tööks uuel aastal!
A. Sork.

Seletus kahjutule — Kopli asunduses

26. XII 1936 a. skeemi juure

E. — Elumajad; pikkus 25,6 mtr., laius 12,8 mtr., kõrgus 10 mtr. Palk ehitusviis — vooderdatud laudadega, katus kaetud tõrvatud papiga. E₁₁₀ (põlenud maja) sisaldas 32 üksiktuba — koridori süsteemis, jagatud 20. korteriks, kus elas 21 perekonda, kokku 60 inimest.

P. — Kuurid; pikkus 28 mtr., laius 6,25 mtr., kõrgus: eest 3,3 mtr., taga 2,2 mtr. Kerge puu ehitus, katus kaetud tõrvatud papiga.

Tuletõrjeabinõud.

VK. — Veevõtmise koht (hydrant).

I — Tall. Kopli Vab Tulet. Ühing — ot-

seselt veevõtmise kohast kaks veejuga 52 mm ø voolikutest.

- II — Tall. Kopli Vab. Tulet. ühingu autoprits — kaks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- III — T. Linna Tulet. k-do Pelg. j. veeauto — üks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- IV — T. Linna Tulet. k-do Keskl. j. veeauto — üks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- V — T. Linna Tulet. k-do Keskl. j. autoprits — üks veejuga 75 mm ø voolikutest ja kaks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- VI — Tall. Vab. Tulet üh. V. jsk. autoprits (valvemeeskond) — üks veejuga 75 mm ø voolikutest.
- VII — Noortem Vabat. Tuletõrje (valvemeeskond) mootorprits — kaks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- VIII — Tall. Alevi Vab. Tulet. ühing (valvemeeskond) autoprits — kaks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- IX — Tall. Vab. Tulet. üh I jsk. autoprits — üks veejuga 75 mm ø voolikutest.
- X — Tall. Vab Tulet. üh. VIII jsk. mootorprits — üks veejuga 52 mm ø voolikutest.
- XI — Tall. Vab. Tulet. üh. II jsk. mootorprits — üks veejuga 52 mm ø voolikutest.

Selgituseks olgu tähendatud, et loetletud veejoad ei olnud tegevuses vahetpidamata — vaid tarviduse järgi.

Kell 13.18 kohale jõudes seisis üleni leekides mere ääres asuv kuur. Kuuri vastas üle tee (8,6 mtr.) alla tuule seisev elumaja (110) ots ja välisküljed, põleva kuuri pool, ning katus põlesid suure leegiga. Tuli möllas ka juba elumaja sisemuses, võttes nähtavasti oma alla ühekolmandiku elumajast, sest suured tulekeeled löid välja alumise korra kolmest, samuti ka ülemise korra kolmest aknast. Pööningu kord oli tules. Üldiselt seisis elumaja tihedas suitsus.

Elumaja (111) alumine ots vastu põlevat kuuri oli võtnud tuld ja selle maja väliskülje värv kõrbes (elumaja 110 vastas) ning tõrv katusel sulas kiirelt suures kuumuses, ähvardades süttida. Elumaja

Oskar Rülli

Tuletõrje kõrgema hooldusmärgi omanik, kuaaegne seltskonna ja poliitika tegelane. Pühitses detsembri kuus oma 65. aasta sünnipäeva.

(114) katuse osa, vastu põlevat elumaja (110), võttis lendtulest osaliselt tuld.

Tule kiiret levimist soodustas tugev tuul (4—5 palli) olles majade vahel tuuletõmbe tagajärjel veelgi mõjuvam. Kõige tähtsamaks osutus tule levimise võimalusi murda. Esimestena kohalejõudnud tuletõrjeabinõudega teostus kl. 13.45 paigu tule levimise hädaohu likvideerimine.

Tuletõrjeabinõude ärapaigutus ja nende tegutsemine, nagu ligikaudselt näidatud skeemil, võimaldas säilitada elumajast (110) umbes ühe poole, kuigi see on osaliselt tulest ja kustutusveest rikutud. Kuur, samuti elumaja (110) katus hävinesid tules.

Tuletõrje lahkus kohalt järkjärguliselt kella 17.35-ks, millisest ajast peale kuni kella 11.00 27. XII 36. a. teostas valvet Tall. Kopli vabatahtl. tuletõrje.

E. Laudna,
Tall. Tuletõrje Üldjuhi asemik.

Tahm

Põlevate orgaaniliste ainete leek harilikult eraldab mittetäieliku ärapõlemise tõttu mitmesuguseid kindlaid ja poolvedelaid produkte. Neid produkte hüütakse tahmaks ehk nõeks. Tahm koosneb peamiselt amorfse (mittekristallise) söe osakestest.

Nagu teada juba koolipingilt ning nagu ka meie väljaannetes mitmel puhul seletatud, hõljuvad leegi valgustandvas osas väga pisikesed söekübemekesed. Nende ülipisikeste, hõõguvate söekübemekeste kiirgavus annabki leegile ta heleduse ja valgustusvõime. Leek, mis sellaseid hõõg-osakesi ei sisalda (näit. puhta vesiniku leek) — ei anna ka valgust. Kui õhuhapnikku on vähevõitu ja need söeosakesed leegi välises (sinakalt läbipaistvas) kihis lõplikult ära põleda ei saa, siis see osa neist, mis jäänud põlemata, sadeneb ümbritsevaile esemeile või lendab laiali tahma näol. Mõne tahmaliigi need osakesed on imepisikesed, nii väikesed nimelt, et neid ühe millimeetri pikkusele joonele ritta võiks laduda 10.000—20.000 tükki.

Mõnikord tahm oma keemilise koosseisu poolest esineb peaaegu absoluutselt puhta amorfse sõena. Niisugune on näiteks atsetüleeni põlemisel tekkiv tahm. Harilikult aga sisaldab tahm peale süsiniku veel suurema või vähema hulga mitmesuguseid liseandeid. Nii leidub tahmas peaaegu alati kuiva destillatsiooni produkte (tõrv, äädikhape j. m.), vett, tuhka, mida põletisgaasid enesega kaasa viivad, samuti ka hoopis kõrvalisi aineid, mis ühes gaasidega tungivad suitsulööridesse.

Kahjutulede vastu võitlemise komisjon Rootsis, olles laboratoorselt läbi uurinud mitmekesised tahmaliigid, soovib tahmade järgmist klassifikatsiooni:

1. **Lenduv tahm** kujutab endast kuiva, amorfsetest söekübemeketest koosnevat pulbrit. Sageli siia juure seguneb veel suuremal või vähemal määral kergest tuhka, mida tõmbus suitsulööridesse kaasa toob. Juhtub, et tuha lisand ulatub kuni 50 protsendini. Vedela või gaasilise kütta-aine põletamisel see tahmaliik, endastmõistetavalt, tuhka ei sisalda. Väikese tuhasisaldavuse korral süttib lenduv tahm hõlpsasti põlema, kuid põleb pikaldaselt ja leegita (hõõgub). Niisugune põlemine ei ole erilisel kardetav, kuna hõõguva tahma temperatuur on võrdlemisi madal. Korst-

nast väljalendavad sädemed kustuvad ruttu. Olenevuses tuhasisaldavuse protsendist omab lenduv tahm mitmekesise värvingu, algades mustast ja lõpetades halli ning pruuni tooniga.

2. **Läikiv tahm** moodustab tiheda, läikiva, musta või mustjaspruuni kihi. Tekkib tõrvaohtra küttematerjali mittetäielikul põlemisel, s. t. siis, kui õhu juurevool koldesse pole küllaldane, mistõttu aset leiab tõrvaainete osaline kuiv destillatsioon. Läikiv tahm süttib hõlpsasti, põleb kärelda leegiga ning annab palju suuri sädemeid. Ta soojust-tekita võime on suur ja seetõttu ta põlemisel temperatuur tõuseb kõrgele. Selle tahmaliigi põlemine ja ta sädemed on kahjutule mõttes väga ohtlikud.

3. **Teraline tahm** tekkib niisamuti nagu läikivgi tahm; viimases ta erineb vaid teralise ehitusega, kuid moodustab sageli ka põietaolisi koorikuid. Need põiskoorikud esinevad teisejärguliste moodustistena, kuna nad sünnivad tahma enese kuiva destillatsiooni järel, mida põhjustab suitsulööri kõrge temperatuur. Ka selle tahmaliigi soojust-tekita võime on suur ning ta esineb niisama kardetava kahjutule algatajana nagu läikivgi tahm.

4. **Rasvane tahm** mooduneb lenduva tahma ja rasvade segust neil puhkudel, kui kõõgi ventillatsioonitorud on suunatud suitsulööri. See tahmaliik esineb pruunide, pehmete tükikestena, süttib hõlpsasti, põleb leekivalt ning tekita põledes palju soojust, mistõttu on üpris tulekardetav.

5. **Määriv tahm** koosneb pigist ja muist tõrvaainetest, rasvadest, veest ja lenduvast tahmast ning esineb poolvedelana. Suurema veesisaldavuse korral pole ta tuleohtlik, vett vähe sisaldav määriv tahm aga on niisama kardetav nagu rasvanegi.

6. **Segu-tahm.** Segutahmaks nimetatakse eelmainitud tahmade segu.

Tahmade omadused olenevad küttekollete ja suitsulööride ehitusest, samuti ka küttaainete koosseisust.

Männipuud, turvas, kivisüsi tekitavad sageli kas läikiva või määriva tahma. Kasepuud ja muud kõvad puuliigid annavad harilikult lenduva tahma.

Koks ja antratsiit ei tekita põledes kuigi palju tahma.

Vesi kustutusvahendina

Ehkki tehnika teeb suuri edusamme igasuguste keemikaliste tulekustutusvahendite alal, jääb ikkagi v e s i kõige põhipanevaks ja kättesaadavamaks abinõuks võitluses kahjutulega.

Loendame lühidalt need nähted, millised leiavad aset põleva eseme kustutamisel veega.

1. Vesi, olles suurima soojusemahutavusega aine, võtab põlevalt kehalt ära rohkem soojust kui ükski muu vedelik.

Selle asioluga põhjalikumalt tutvuneda soovijaile toome järgmise arvulise näite. Ütleme, meil on 10-kraadiline kustutusvesi; sattudes kokku põleva esemega, selle vee iga liiter vajab keemispunktini kuumenemiseks $100 - 10 = 90$ suurt kaloori soojust, millise soojuse vesi, loomulikult, „riisub“ põlevalt esemelt; edasi, täielikuks äraauramiseks võtab see liiter vett samalt põlevalt esemelt veel 539 kaloori, mis ühtekokku teeb $90 + 539 = 629$ kaloori; veeaur omakord jätkab veelgi soojusevõtmist, ent kui jätame arvestamata selle edaspidise auru soojenemise (aur, olles õhust kergem, lahkub tulepiirkonnast ruttu), — saame ikkagi reaalse soojusekaotuse 629 kaloori suuruses iga liitri kohta, milline ränk soojusekaotus ilmtingimata väga tublisti alandab leegi käredest.

2. Põleva eseme pihta juhitud suurejõuline veejuga soodustab kustutamist mehaaniliselt, sest oma liikumisjõuga ta purustab ja viib eseme pinnalt minema põ-

Loendatud tahmaliikide lähemaks iseloomustamiseks mahutame nad alljärgnevasse tabelisse, kus näha on nende soojust-tekita võime (kaloorides) ja süttimistemperatuurid:

Tahma liik	Soojust-tekita mõju kaloorides	Süttimis- temperat.
Lenduv tahm	3740—4030	400—336°
Läikiv tahm	5260	253°
Teraline tahm	5920	176°
Rasvane tahm	6060	250°
Määriv tahm	6770	242°

M ä r g e: Kaloor (suur) on see soojusehulk, mis kuulub liitri vee soojendamiseks ühe kraadi võrra. Väike kal. = $\frac{1}{1000}$ sellest.

leva aine osakesi: tugev veejuga võib leegi mehaaniliselt „maha niita“.

Kustutusvesi ei satu üksnes põlevale pinnale, vaid voolab maha ka eseme neid osi mööda, millised veel pole tuld võtnud, kaitstes neid sellesamaga tulenakkuse vastu.

4. Suur hulk veeauru, mis põleva eseme ümber ja kohale tekkib, takistab õhu-hapniku juurevoolu, hapniku puudumisel aga leek sumbuneb. Nimelt annab 1 liiter vett 1700 liitrit auru, kuid selle auru mõju kestab kahjuks lühikest aega, sest aur, olles õhust kergem, lendab ruttu ära ning tema asemele tungib jällegi õhk. Siit selge, miks veeandmine peab teostuma pidevalt.

Lõpuks loendame need juhud, mil vett kustutusvahendina tarvitada ei tohi:

a) Kergete metallide (näit. kaalium, naatrium) põlemisel, sest kaalium ja naatrium jätkavad põlemist ka vees, õigemini — vee pinnal, kuna nad oma väikese erikaalu tõttu vees põhja ei vaju. Kaalium, naatrium, kaltsium lahutavad vee hapnikuks ja vesinikuks, see vesinik aga, õhuga segunedes, moodustab väga kardetava plahvatusaine — n. n. paukgaasi.

b) Karbiidid, puutudes kokku veega, eristavad ülimalt tuld võtvaid gaase.

c) Ei tohi veega kustutada ka keemilisi ühendusi, millised, astudes ühendusse veega, tekitavad nii palju soojust, et nendega kokkupuutuvad põletismaterjalid võivad võtta tuld (näit. kustutamata lubi).

d) Väga tuliseks kuunenud metall-osad (näit. raudtalad) lahutavad vee hapnikuks ja vesinikuks. Seejuures tekkiv paukgaas võib põhjustada plahvatusi, aitudes kaasa leegi levinemisele.

e) Elektriseadeldised — eriti kõrgepinge-seadeldised — annavad kokkupuutel veega lühiühenduse.

f) Leegitsevad vedelikud, milliste erikaal on vee erikaalust vähem ja millised veega ei segune, ujuvad üles veepinnale, jätkates seal põlemist (nafta, bensiin, petrolium jne.).

Kuna aga suurema osa kahjutuledest põhjustab puu ning muude taimelise päritoluga materjalide põlemine, siis jääb vesi ikkagi kõige kättesaadavamaks, odavamaks ja sobivamaks kustutusvahendiks.

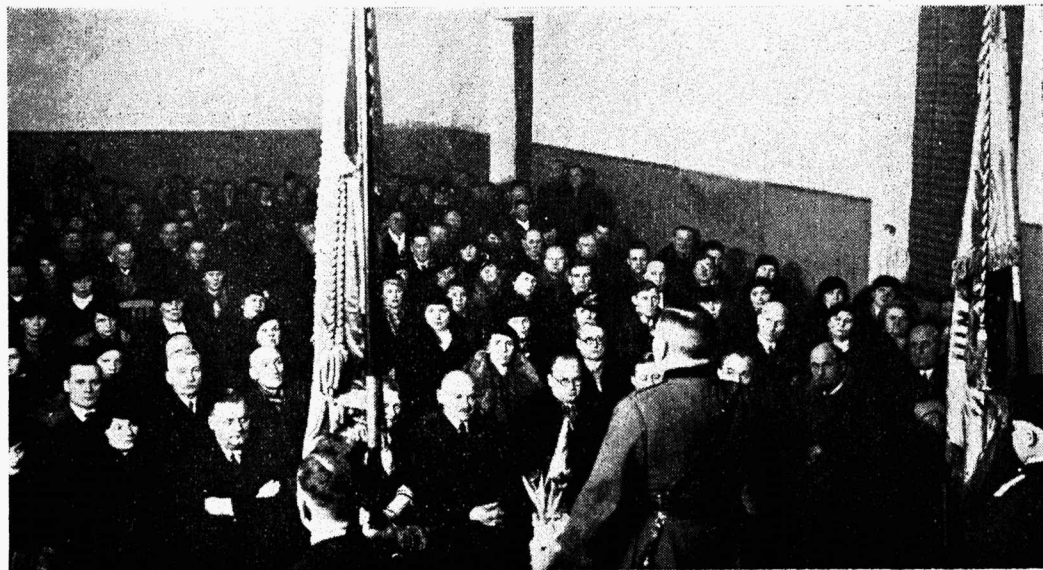
Jaani Vaga — kolmekordne juubilar

J. Vaga.

15. skp. pühitses tuntud tuletõrje tegelane, Nõmme tuletõrjeühingu auliige ja abiesimees Jaan V a g a oma 60. a. sünnipäeva, 40. a. seltskonna- ja 20. a. omavalitsusetöö juubelit.

Juubilar sündis Muhu saarel 15. jaanuaril 1877. a. Lõpetas 1899. a. Balti õpetajate seminari Lätis ja oli õpetajaks ja juhatajaks mitmes koolis Tartumaal, Virumaal, Läänemaal, Harjumaal, Tallinnas ja Nõmmel. 1920. a. alates on J. Vaga õpetajaks Tallinna I linna algkoolis. Tuletõrjujana on J. Vaga töötanud Nõmme v. t. ühingus 24 a. Oli peameheks 1916—1918. a., hiljem korduvalt esimeheks ja abiesimeheks. Töötas Üleriikl. Tulet. Liidu juhatuses 6 a. 1923. kuni 1926. a. Liidu juhatuses liikmena ja 1927. kuni 1928. a. juhatuses liikme kandidaadina. Liidu juhatuses sekretärina võttis osa Baltimaade Tuletõrje Liitude-Liidu asutamise tööst ja on esinenud mitmel korral kongressidel ja peameeste-päevadel referaatidega, kus mitmed tema poolt esitatud resolutsioonid vastuvõtmist ja täitmist on leidnud. J. Vaga oli revolutsiooniaegne Nõmme miilitsaülem ja omakaitse asutaja. Kaitse-liidus töötanud selle asutamisest saadik. Ta on mitme Nõmme seltsi asutajaid ja auliige. Nõmme linnaomavalitsuses on ta töötanud selle algpäevist peale. Praegu linnavolikogu abiesimees. Hoolsusmärke omab J. Vaga I ja II liigi kuld-

Paremalt: Nõmme linna koolivalitsuse juhataja Murumets, Linna sekretär Malkus, politsei-komissar Jaansoo, Nõmme tulet. üldjuht Sirotkin, volikogu juhataja Mei, juubilar J. Vaga, pr. Vaga, linnapea Ojaveski, pr. Ojaveski. Kõnetoolil Nõmme malevk. päälilik K. Reinaste.

ristid ja hõberisti lindiga (šleifiga). Möödunud aastal annetati J. Vagale ka Läti tuletõrje I liigi aumärk.

Laupäeval, 16. jaan. korraldas Nõmme v. t. ühingu juhatus koos linnavalitsuse ja teiste seltskondl. organisatsioonide ning asutustega Jaan Vagale ta 60. a. sünnipäeva puhul Nõmme „Rahvateatris“ austusaktuse, kus juubilaril õnnitleti linnavalitsuse, volikogu juhatuse ja paljude Nõmme kui ka pealinna ühingute esindajate poolt ja annetati lilli ning väärtuslikke kinke, muuseas linnavalitsuse ja volikogu poolt kulduur. Üleriikl. Tulet. Liidu juhatuse poolt annetati juubilarile

tuletõrje kõrgem hoolsusmärk, mille aktusel üle andsid Liidu juhata. õppejuht A. Sork ja propandajuhi abi Dr. Vastalu. Telegramme ja õnnitlusi kirja- ja traaditeel oli saabunud üle saja. Aktusel laulis Nõmme Rahvaülikooli segakoor hr. Leinuse juhatusel ja Nõmme Meestelaulu seltsi koor. Mängis S/s. „Kalju“ keelpillide orkester.

Aktusele järgnes omavaheline koosviibimine Nõmme Majaom. Seltsi saalis, millest võttis osa üle saja Nõmme ja Tallinna tegelasi.

Soovime lugupeetud juubilarile palju õnne ja palju jõudu jätkata oma mitmekülgset kasulikku tegevust üldsuse hüveks.

Ühingute liitumine.

Suur ühingute liitumine on juba lõpule jõudmas. Pildil on Nõmme ja Nõmme-Rahvamae vabat. tuletõrjeühingute juhatused liitumise lepingu allakirjutamise koosolekul.

Rahvusvaheline tuletõrjenäitus Pariisis 1937 a.

Tänavu suvel korraldatakse Pariisis maailmanäitus, kus muu seas on ka tuletõrje ja tulekaitse eri osakond. Tuletõrje- ja tulekaitse näitusel on järgmised ala-osakonnad:

Rahvuslised ja rahvusvahelised organisatsioonid sel alal.

Tehnilised organisatsioonid. Kutselised ja ühiskondlised organisatsioonid. Tehnika ajakirjad ja ajalehed. Ajalugu ja kunst.

Tulekaitse.

Ehitustesse puutuv tulekaitse. Tulekaitse organisatsioonid. Publikumi julgeolek. Elektriseadmetesse puutuv kaitse. Soojendus (kütete) seadmetesse puutuv kaitse.

Võitlus tule vastu.

Häilitusseadmed. Esimeseabi seadmed. Tulekustutus (suured tulekustutusriistad). Tulekustutus (väikesed käsikustutajad).

Esmaabi andmine.

Esmaabi korraldamine. Abiandmise riistad.

Passiivne kaitse.

Üldine korraldus. Linnade — tööstus ja maa keskuste tulekaitse korraldamine. Eri tulekaitse abinõud. Hälitus-teadaande seadmed.

Julgeolu kaitse töö juures.

Ühingud. Ettevaatusabinõud õnnetusjuhtumite ärahoidmiseks töö juures. Julgeolu-kaitse metallitööstustes ja kaevandustes.

Th. Vedleri 3 tähtpäeva 10 aastat peamehe kohal

Th. Vedler

Tartu vanim kellasepp-meister ja vabatahtliku tuletõrje abipeamees Theodor Vedler pühitsetes 28. detsembril a. kolme tähtpäeva: 55. a. sünnipäeva, 40. a. tegevusjuubelit kellasepana ja 25. a. tegevuse tähtpäeva Tartu vabatahtlikus tuletõrjes, kus eriti on silma paistnud oma kohusetruuduse ja hoolsusega.

Theodor Vedler sündis Võrumaal, Kahkva mõisas, mõisa sepa pojana. Kasvas üles Vaabina mõisas ja astus Tartu reaalkooli, kus õppis 3 aastat. Majanduslikel põhjustel oli aga sunnitud õppimise reaalkoolis pooleli jätma ja astus tolle aja vanema kellasepp-meistri Ed. Bergeri juurde ametit õppima. 4 a. kestnud õppimise järele 1900. a. omandas selli kutse ja avas kellasepaäri Rakveres. Siirdus sealt hiljem Pärnu, viibis vahepeal lühikest aega Peterburis ja mujal Venemaa linnades ja 1905. a. sõitis oma alal edasi õppima Saksamaale. Peale 3 aastat kestnud õppimise mitmes Saksamaa linnas T. Vedler tegi läbi põhjaliku kursuse kellasepatöö alal, sooritas meistrikatse Riias ja pöördus siis tagasi Eestisse, avades Tartus äri.

Hoolsuse ja kohusetruuduse eest on T. Vedler saanud mitmed aumärgid ja viimased 4 aastat olnud abipeameheks. T. Vedler kuulub Tartu Loomakaitse Seltsi ja võtab innukalt osa Kaitseliidu tegevusest gaasipataljonis kompaniülemana abina.

Tublile töömehele veel palju jõudu edaspidiseks tegevuseks!

Paul Martmaa

30. jaanuaril saab kümme aastat täis, kui Elva v. t. ü. abipeameheks valiti Paul Martmaa. Aasta hiljem sai ta peamehe kohuste täitjaks. Hiljem valiti Martmaa ikka tagasi ja on 1931. a. saadik peamees.

P. Martmaa on sündinud 17. veebruaril 1899. a. Harjumaal, Juuru vallas, Nõmme talus renditalu pidaja pojana. Õppinud Hagudi valla-koolis 1908.—1910. a. J. Vestholmi eragümnaasiumis Tallinnas 1910.—1919. a. Tartu ülikooli õigusteadusk. 1920.—1924. a., mil lõpetas selle; võttis osa vabatahtl. vabandussõjast, teenides Tallinna kooliõpilaste pataljonis, Sõjakoolis ja L. R. Soomusrong Nr. 3-dal ohvitserina. Lõpetas sõjakooli lipnikuna 1919. a. 3. aug. Ülendati n. leitn. 1920. aastal. Sai tasuta maa. — Töötab advokaadina Elvas 1924. a. peale. Peale tuletõrje on võtnud osa kohalikest seltskonna tegevusest, olles muuseas Elva kiriku nõukogu ja juhatuse esimees, praostkonna juhatuse liige; Elva malevkonna pääliku abi, Elva Majanduse Ühisuse ja Elva Ühispanga revisjoni komisjoni esimees, Samariitlaste kolonni juhatuse liige jne. —

P. Martmaa teeneid on hinnatud mitme kodu ja välismaa aumärgiga. EVT Liidu ümberkorraldamisel sai P. Martmaa Liidu juhatusse. Ametite jagamisel valiti ta sekretäriks.

Soovime tusedale töömehele tema aupäeval palju õnne.

Ametlik osa

EVT Liidu juhatuse tegevusest

Juhatusse koosolek 20. detsembril 1936. a.

Koos olid: B. Melts, A. Sork, H. Klaus, O. Rütli, P. Virak, Dr. A. Vastalu, S. Songi, K. Lorenz ja M. Saari.

Juhatus täiendati. Otsustati kutsuda juhatusse (vastavalt uuele põhikirjale) 1934. a. valitud juhatuse liikme kandidaat Paul Martmaa.

Juhatus liikmete ametite jaotus. Kuni peakoosolekuni otsustati ametid ajutiselt jaotada järgmiselt:

Esimees: B. Melts.

Abiesimees: K. Lorenz.

Sekretär: P. Martmaa.

Sekretäriabi: S. Songi.

Majandusjuht: H. Klaus.

Majandusjuhi abi: P. Virak.

Propagandajuht: M. Saari.

Propagandajuhi abi: Dr. A. Vastalu.

Õppejuht: A. Sork.

Õppejuhi abi: O. Rütli.

Ametite jaotus otsustati saata hra Siseministrile kinnitamiseks.

Siseministrile avaldatakse tänu. Otsustati avaldada tänu hra Siseministrile töö eest tuletõrje ümberkorraldamise alal.

Brigaadi päälkute ja nende abide kandidaadid: Politseivalitsuse kirja peale 9. dets. 1936. a. nr. 49 all arutati läbi brigaadi päälkute ja nende abide kandidaatide nimekiri, keda EVT. Liidu juhatus soovitaks nendele kohtadele. Nimekiri ei kuulu avaldamisele.

Kõrgemad hoolsusmärgid. Otsustati annetada kõrgemad tulet. hoolsusmärgid Nõmme v. t. ü. abiesimehele ja auliikmele Jaan V a g a 'e ja Tartu t. ü. esimehele Oskar R ü t l i 'le.

Eesti Vab. Tulet. Liidu juhatus kinnitati ametisse

Siseministri K. Eenpalu resolutsiooniga kinnitati 4. jaanuaril 1937. a. E. V. T. Liidu juhatus ametisse selles koosseisus ja ametites nagu E. V. T. Liidu juhatus oma koosolekul 20. detsembril otsustas esitada kinnitamiseks.

Alandati hinda

„Vormiriiete kirjeldus'e“ hinda otsustati alandada 1. dets. 1936. a. 25 sendile.

Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu juhatusele

Tallinn, Narva 12—1.

Palun Teid juhtida liituvate tuletõrjeühingute tähelepanu sellele, et „Tuletõrje seaduse § 7 viimase lõike elluviimise määruse“ (RT 98 — 1936) § 4 täitmisel, liitumise teel likvideerunud tuletõrjeühingutel tuleb likvideerimisest teatada Siseministeeriumile avaldusega, milles palutakse liitumise teel likvideerunud tuletõrjeühingut kustutada ühingute, seltside ja nende liitude registrist. Avaldusele lisatakse juure mõlemate — nii liitunud kui ka liitva tuletõrjeühingu peakoosoleku protokollil väljavõte või ärakiri, millest nähtub liitumislepingu kinnitamine. Avaldusele lisatakse protokollil väljavõtted või ärakirjad peavad olema tõestatud vallavalitsuse, politseikomissari või notari poolt.

R. Veermaa,

Politseivalitsuse direktor.

R. Vaharo,

major,

Passiivse õhukaitse inspektor.

EESTI TULETÕRJE LIIDU JUHATUSELE.

Käesolevaga teatan, et Politseivalitsuse direktori resolutsiooni kohaselt 19. XI. 36. ei ole võimalik rahuldada Teie palvet tuletõrjele tarvitamineva bensiini maksust vabastamise asjus.

R. Vaharo,

major,

Passiivse õhukaitse inspektor.

F. Parmask,

Politsei assistent tuletõrje alal.

Vabatahtliku tuletõrjeühingu kodukord

Paljud tuletõrjeühingud pöörduvad kirjalikult ja suusõnal EVT Liidu poole, paludes saata vabatahtliku tuletõrjeühingu kodukorda. Teatame kõikidele tuletõrjeühingutele ja tuletõrjetegelastele, et seda kodukorda veel ei ole, kuid selle koostamisega ollakse kibedasti ametis. Kodukorra komisjon töötab õppejuhi A. Sork'i juhatusel. Kodukord tuleb kaunis laialdane ja annab juhtnõore tuletõrjeühingu sisetevetuse, liikmete vastuvõtmise, tuletõrjekogude asutamise, tegevuse ja likvideerimise kohta. Samuti sisaldab kodukord ühingu peakoosoleku pidamise korra,

ühingu juhatuse ja revisjonikomisjoni kodukorra, vahekohtu kodukorra, naisringi ja teiste ringide kodukorrad jne.

Kodukord esitatakse EVT Liidu peakoosolekule kinnitamiseks. Kodukorra kava ilmub enne peakoosolekut „Eesti Tuletõrje's“, nii et sellega on võimalik tutvuneda ning ühingutel on võimalus avaldada selle kohta oma arvamisi veel enne EVT Liidu peakoosolekut.

EVT Liidu juhatus.

Eesti tuletõrjejuhtide austamine

Latvija vabariigi poolt annetati Eesti Vabatahtliku Tuletõrje Liidu esimehele Boris Melts'ile kolme tähe orden. Aumärk anti hra B. Melts'ile üle 10. jaanuaril s. a. Latvija vabariigi saadiku poolt Latvija saatkonnas Tallinnas.

Kuninglik Belgia Tuletõrje Liidu juhatus teatas, et Kuningliku Belgia Tuletõrje Liidu auliikmeteks on valitud EVT Liidu esimees Boris Melts ja abiesimees (õppejuht) Arno Sorok.

Latvija Tuletõrje Liidu aumärgid Eesti tuletõrje tegelastele

Latvija Tuletõrje Liit on annetanud järgmistele Eesti tuletõrje tegelastele aumärgid:

I järgu aumärk: EVT Liidu auliikmele A/s. A. M. Lutheri tuletõrje komando peamehele Gustav Kemberg'ile.

II järgu aumärk: Tallinna I. Alevi v. t. ü. esimehele Eduard Auninile ja EVT Liidu tuletõrje instruktorile Aleksander Nurm'ile.

III järgu aumärk: Tallinna v. t. ü. sekretärile Albert Luht'ile, Harku v. t. ü. adjutantile Heino Ploompuule ja EVT Liidu asjaajajale proua G. Kingo'le.

Tuletõrjekursus ja katsed Valgas

EVT Liidu korraldusel oli 8.—10. jaanuaril Valgas lühiajaline tuletõrjekursus ja katsed.

Katsed sooritasid järgmised tuletõrjujad:

Valga v. t. ü.: Joh. Põldmaa (peamees), Johan Ilves, Hugo Kruustik (abipeamehed), Paul Saretok (varahoidja), Eduard Laht, Johannes Sarapuu (jsk. juhid), Hendrik Königsberg, Voldeemar Laar, Alfred Jakustant, Hans Sims, Johannes Kõots, Jaan Saar (jsk. juhi abid), Karl Teder, V. Looväli, Aleksander Rästas, Jaan Randla, Aug. Rannik, Ferdinand Kõots, Viktor Puusik,

August Peterson, Peeter Vahesaare, Johan Kuks, Hugo Kõrge, Peeter Tiisler, Alfred Kurel, Viktor Änilane, Jaan Lõhmus, Julius Krahv, Alfred Kull, Villem Kattai, Johannes Laar, Aleksander Vilo, Aleksei Oja, Johan Timpman, Jaan Tamm, Jaan Kõivumägi, Karl Tõra (reamehed).

Valga raudtee tuletõrje komando. Jaan Kotilõim (komandojuht), Karl Lõuend, Jaan Saarmäe (komando juhi abid), Jaan Viks (jsk. juht), Jaan Unt, Vasili Vallner, Paul Valme, Johan Kuks, V. Paal, Voldemar Kartoffel (reamehed).

Valga karnisoni komando: kapten August Siller.

Kv. komando: kapten R. Voolaine, ltn. Alfred Tasso, Voldemar Ragul (veltv.), van.-all.-ohv. Voldemar Tiit, Aleksander Kirk (reamees).

Laatre v. t. ü.: Feliks Fuks (peamees), Otto Ader, Kaarel Kull (jsk. juhid), Aleksander Talvik (adjutant), Paul Maks, Alfred Soodla (reamehed).

Sangaste v. t. ü. Osvald Sisask (abipeamees), Jaan Luksepp (jskjuht), Johann Aaviste (jsk. juhi abi), Hans Mädarõigas, Nikolai Tamik (reamehed).

Hummuli v. t. ü.: Elmar Engelbrecht (peamees), Elmar Eering (adjutant), Karl Adoberg, August Karro, Voldo Kurg.

Kaagjärve v. t. ü.: Eduard Hitzentühler (peamees), Otto Peedo (abipeamees), Johan Ispert (esimees), August Tuvike, Anton Saava (jsk. juhid), Leo Zilmer, August Semmel (jsk. juhi abid).

Keeni v. t. ü.: Joh. Jänes (peamees), Arved Saagi, Johannes Paju (jsk. juh.), Johannes Vaart (reamees).

Jõgeveste v. t. ü.: Peeter Pool (peamees), Hans Kirt (abipeamees), Karl Rebane (reamees).

Mõniste v. t. ü.: R. Soidla (peamees), Eduard Kokuta (esimees), Eduard Piigli, Elmar Puusepp (reamehed).

Tõrva v. t. ü.: Aleksander Roots (abipeamees), August Tein (jsk. juht), Alfred Karu, Karl Lebewohl (adjutantid), Eduard Kronks (jsk. juhi abi), Martin Saag (reamees).

Taagepera v. t. ü.: Johannes Saks (jsk. juht), Ernst Kallas (jsk. juhi abi), Hans Ojandi (reamees).

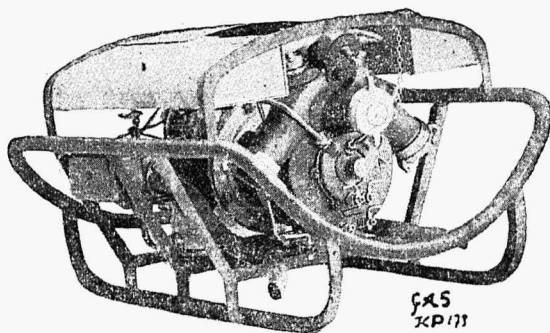
Laanemetsa v. t. ü.: Sergei Pärtli (abipeamees), Jaan Madal, Oskar Kase (reamehed).

Koorküla v. t. ü.: Elmar Karl, Jaan Loormann, Peeter Tiivel (reamehed).

Puka v. t. ü.: August Martens, Johan Roosimäe (abipeamehed).

Tõlliste v. t. ü.: Jaan Paller (peamees).

Sooru v. t. ü.: Richard Saaretok (peamees).

Mootorpritse,

kantavaid ehk auto järel veetavaid.

Autopritse ja

Löökaautosid

(veepaagiga varustatud autopritse)

valmistab

G. A. Serlachius A. / s.

Vabrik, Mänttä, Soomes.

Pritsid saadaval E. T. Liidu kaubalaos Narva mnt. 12.

Ankeedi tulemusi

Novembri kuu nr. 11. „Eesti Tuletõrje“ saatsime kõigile ühingutele ja kõigile „Eesti Tuletõrje“ lugejatele küsimuse lehe „Eesti Tuletõrje“ ilmumise sadeguse, tellimishinna, sisu jne. kohta. Sellele vastasid: 47 ühingut, 23 peameest, 17 esimeest, 12 sekretäri, 4 jaoskonna juhti, 65 kes ei tähendanud juure, mis ametis nad tuletõrjes on, nii et tuleb arvata, et nemad teatasid oma isiklikke seisukohti.

Kaks korda kuus ilmumise ja kahekroonilise hinnapoolest olid 31 ühingut, 15 esimeest, 21 peameest, 11 sekretäri, kelle arvamist tuleks võtta kui ühingu arvamist ja 50 üksik isikut, kokku 132 hääletajat.

Kaks korda kuus ilmumise poolt olid peale selle veel 2 ühingut, 2 peameest ja 3 üksikisikut, kuid hinna tõstmisega nad nõus ei ole. Nii on kaks korda kuus ilmumise poolt 139 vastust, ehk 83%, vastu 17%.

Hinnatõstmise poolt on 78,5%, vastu 21,5%.

27. dets. 1936 a. välja loositud Palu v. t. ü. asjade - loterii võitude nimekiri

Pilet № №	Võit № №	Pilet № №	Võit № №	Pilet № №	Võit № №
14	19	641	31	1440	24
19	6	655	18	1441	79
31	30	673	91	1456	3
82	51	675	13	1481	95
99	5	708	36	1529	90
122	78	715	21	1533	45
142	17	742	9	1555	26
155	20	787	60	1580	57
158	1	835	75	1606	50
160	10	843	56	1610	16
205	82	870	70	1641	11
229	7	874	32	1647	96
254	81	889	68	1668	14
263	41	940	12	1685	25
276	61	963	88	1686	28
280	4	986	27	1711	64
285	98	1010	37	1719	77
298	80	1036	53	1734	2
324	67	1042	86	1735	35
326	29	1069	74	1737	63
378	59	1109	54	1741	83
397	22	1117	71	1757	99
425	47	1173	65	1809	66
426	87	1185	40	1822	62
445	94	1240	33	1861	44
446	73	1250	69	1871	85
494	92	1293	76	1880	15
510	100	1306	55	1884	42
520	58	1308	49	1908	46
549	93	1339	23	1916	89
555	84	1360	38	1935	39
564	72	1365	97	1994	34
589	8	184	43		
632	52	1392	48		

Võidud, mis ühe kuu aja jooksul välja ei ole võetud, langevad Palu V. T. Ü. heaks.

JUHATUS

Ei soovi kaks kord kuus ilmumist ega hinna tõstmist 13 ühingut, 2 esimeest, 1 sekretär ja 12 üksik isikut, kokku 28 vastajat.

„Eesti Tuletõrje“ sisuga on enamus vastajaid rahul. Soovid sisu kohta lähevad paljudel täiesti risti vastamisi, mida ühed soovivad rohkem, seda soovivad teised vähem ja ümberpöörduvalt.

Paljude soovivaldustega arvestab toimetus ja püüab neid täita. „Eesti Tuletõrje“ toimetus avaldab kõigile vastajatele palju tänu ja püüab omalt poolt kõik teha, et rahuldada ühingute ja kõikide lugejate soove, nii palju kui võimalik.

„Eesti Tuletõrje“ toimetus.

Tallinna

MEHAANILINE KUDUMISVABRIK

Asutatud 1910. a.

Vabrik ja kontor:

TALLINNAS, VEERENNI TN. 29

TELEFON 459-39

Alati laost saadaval:

**Masinarihmad,
elevaatori- ja
transport-rihmad,**

survevoolikud,

**spindlinõõrid
ja mitmesugused
tehnilised riided.**

**Mitmesuguste tehniliste
rihmade valmistamine**

Nõudke hinnakiri!

Mälestagem lahkunuid!

Möödunud aasta jooksul on meie ridadest lahkunud rida kalleid kaasvõitlejaid. Mälestagem vaikselt leinas nende mälestust ja jätkakem nende tööd!

Pärnu v. t. ü.:

Johan Tõnne — auliige.

Mihail Mangusson — rühma
ülema abi.

Haapsalu v. t. ü.:

F. Blumfeldt, aupeamees, surn.
19. III 1936. a.

J. Mikkas, III jsk. vanaliige, surn.
2. I. 1936. a.

M. Haavamaa, ronijate jsk. liige,
surn. 22. V. 1936. a.

V. Kummel, ronijate jsk. liige, surn.
26. VII. 1936. a.

Harku v. t. ü.:

Artur Kapsi.

Porkuni v. t. ü.:

Gustav Reisman — surnud
5. veebr. 1936. a.

Kaarel Vuntus — juulikuus
1936. a.

Salme Orgus — 20. veebr. 1936.

Gerda Klinder — 27. veebr.
1936. a.

Kuressaare v. t. ü.:

Aleksander Sass.

Georg Rehsche.

Friedrich Soon.

Karl Vellig.

Karl Kristuman.

Rõuge v. t. ü.:

August Org, majahoidja, sünd.
12. aug. 1877., surn. 1. aug. 1936. a.

Nõmmise v. t. ü.:

Meinhard Rentik.

== EEKS-MAJA ==

toimetab

tule-, elu-, murdvarguse-,
klaasi- ja koduloomade- **kindlustusi.**

EEKS-MAJA uue põhikirja kohaselt ei nõua kindlustusvõtjalt lisavastutust.

EEKS-MAJA kindlustustingimused on kõigiti soodsad.

EEKS-MAJA maksab kindlustustasud täpselt välja.

EEKS-MAJA on oma tüsedate reserve ning arvurikka kindlustusvõtjate pere tõttu võimsamaid kindlustusseltse Eestis.

JUHATUS JA PEAKONTOR:

Tallinnas, Harju tän. 45, II kord
Telefon 478-08.

OSAKONNAD:

Tartus, Suurturg 3, tel. 9-78; Valgas,
Vabaduse t. 6, tel. 36; Viljandis, Tallinna
t. 13, tel. 1-73; Petseris, Kastani t.
tel. 1-02; Rakveres, Lai t. 17, tel. 1-64.

Agendid igas linnas, alevis ja vallas

Ühingute elust ja tegevuses

Paistu vabatahtlik tuleõrje ühing 35 aastane

Paistu vabatahtlik tuleõrjeühing on vana-
maid tuleõrje organisatsioonena maal, olles asuta-
tud 20. detsembril 1901. aastal.

Tuleõrjeühingu asutamise mõtte ülesvõtjad
Paistus olid — Heimtali mõisa omanik Sievers,
kes oli juhtivaid kirikutegelasi tol ajal Paistus,
köster A. Tilzen ja talupidajad M. ja J. Neuman-
nid. Tõuget ühingu asutamiseks andis just Sie-
vers, kes oli omale hiljuti ostnud uue tuleõrje-
pitsi ning viimase heade omadustega juba tutv-
nenud.

ühingu asutamist auesimeheks ja seda põhjusel,
et Sievers tuli kõigiti ilusale ettevõttele vastu.

1903. a. oli Paistu vabatahtlikul tuleõrje-
ühingul seega juba kaks pitsi; peale selle muu
tarvilik meeskonna varustus, nagu kiviirid, kirved,
vööd jne. Õnnetuse korral võis ühing välja
panna keskmiselt 26 täielikult varustatud meest.

Järgmised aastad kuni 1907. aastani ei too-
nud ühingu ellu midagi erilist. Varustuse alal oli
saavutatud peaaegu kõik, mis esialgu kavatsatud.
Ka meeskond oli tolle aja kohta küllaltki suur,

Paistu v. t. ü. seltsimaja.

1901. a. jõutigi niikaugele, et loodi Paistus
tuleõrjeühing, mille juhatusesse kuulusid Sie-
vers, A. Tilzen, M. ja J. Neumannid, V. Org,
J. Kontsik, J. Lohu, J. Piil, Johan Tarik jne.

Esialgu oli uuel ühingul muidugi raskusi tar-
vilikkude tulekustutusabinõude muretsemisega.
Siin tuli appi Sievers, kes ostis oma raha eest
ühingule esimese pitsi, mis maksis 200 rubla.
Peale selle ostis Sievers veel ühingule 112 rubla
eest mitmesugust varustust, muuseas ka häire-
kella, mis praegu alles.

Järgmisel, 1902. a., osteti ühingule veel teine
käsitpits. Raha selle ostmiseks saadi Liivimaa
tuleõrje seltsilt toetusena 50 rubla, Paistu kogu-
duselt 68 rubla, Sieversilt 32 rubla jne. Ühtlasi
olgu tähendatud, et Sievers valiti varsti peale

umbes 36 inimest. Peamiselt kulusid need aastad
algul tehtud võlgade tasumiseks jne. Tagasi mak-
seti tol ajal ka Sieversile 150 rubla, mille ta näh-
tavasti oli laenanud. Ka ei olnud ühingu esimes-
tel eluaastatel suuremaid tuleõnnetusi, väljaarva-
tud Jaama talu põlemine 1908. aastal.

Enne 1910. a. kerkis ka üles pitsimaja ehi-
tamise küsimus, milliseks otstarbeks oli juba kog-
utud mõnisada rubla. Muret tekitas aga asja-
olu, et puudus maa, kuhu oleks võinud maja püs-
titada. Paar kohalikku taluomanikku olid küll
nõus maad andma, kuid nende taluomanikkude
nõudmistega polnud enamik liikmeist päri. Son-
deeriti ka pinda kiriku juures, kuid seegi ei an-
nud tagajärgi.

Oma maja püstitamise mõtet ei maetud siiski

maha, vaid majaehitamise kapitali korjamine jatkus. 1910. a. korraldati selleks isegi suurem loterii, 1500 rubla ulatuses, mis andis mõnisaada rubla puhast. Õige suurt tõuget majaehitamiseks andis veel asjaolu, et 1910. a. süttis põlema Loodi mõisa härrastemaja. Mõisaomanik Bock hindas Paistu tuletõrjeühingu teeneid härrastemaja kustutustöödel seega, et lubas anda ühinguale tasuta majatäie palke. Nii olid materjaalset võimalused ühingul maja ehitamiseks kõigiti olemas, kuid mis puudus, see oli maa. Et viimast kohapeal kuidagi ei läinud korda saada,

esimeheks Neumanni asemele sai R. Vene, Loodi valla kirjutaja. Peameheks oli sel ajal apteeker Hinzenberg. Palju sel ajal veel ühingul liikmeid oli, seda pole kusagilt näha, sest raamatupidamine lonkas samuti üldise tagasimineku tõttu.

Uus ülesehitamise ajajärk Paistu vabatahtliku tuletõrje ühingu elus algas 1919. aastal. Nüüd tuli peaaegu kõigega otsast uuesti peale hakata. Senine ühingu varandus peale kahe pritsi oli jäänud laiali. Seda tuli hakata üles otsima, kokku korjama. Kuulutati isegi ajalehtis ja paluti varustus tagasi tuua. See andis võrdlemisi

Paistu vabatahtliku tuletõrjeühingu juhatus ja juhid.

Esimene rida (vasakult paremale): J. Rookmann — juhatuse liige, J. Arusoo — varahoidja, S. Kabli — kirjatöimetaja abi, K. Pass — abiesimees. Dr. A. Reinma — esimees, A. Elbing — peamees, A. Maigre — telefoni jsk. ülem, — V. Maidla — peamehe abi. Teine rida: J. Sukk — 4. pr. jsk. ülema abi, J. Tepper — 5. pr. jsk. ülem, J. Naba — korrap. jsk. ülem, J. Graff — veemur. jsk. ülem, H. Ritson — ron. jsk. ülema abi, J. Piir — ron. jsk. ülem. Kolmas rida: J. Ritson — veemur. jsk. ülema abi, A. Johanson — 5. pr. jsk. ülema abi, A. Järv — 4. pr. jsk. ülem, J. Saunanõmm — 2. pr. jsk. ülem. Puuduvad pildilt: J. Oja — esimehe abi, H. Kutti — adjutant, J. Amberg — II peamehe abi, P. Piip — 1. pr. jsk. ülem, L. Pass — kirjatöimetaja.

jäigi maja ehitamata, palgid saamata, ja umbes 2000 rublaline kapital muutus Vene revolutsiooni tagajärjel nulliks.

Suure maailmasõja algusega 1914. a., mil teguvõimsamad meeskodanikud mobiliseeriti, algas ka Paistu vabatahtliku tuletõrjeühingu elus suur tagasimineku. Ühing oli küll nimepidi olemas, kuid elumärke avaldas ta väga vähe. Ka ühingu juhtivates jõududes on olnud muudatusi. Esimehe kohalt on lahkunud senine kauaaegne esimees J. Neumann, samuti ka auesimees Sievers. Uueks

häid tagajärgi ja suurem osa varandusi saadi kätte. —

Niisugune oli endise Paistu tuletõrjeühingu pärandus, mille 1919. a. Paistus Meleski majas moodustatud uus juhatus, koosseisus endine esimees J. Neumann, peamees A. Elbing, kassapidaja H. Melesk, varahoidja H. Rebane, kirjatöimetaja Saabas j. t., üle võttis.

Varanduse kokkukorjamise järele tuli muidugi uuel juhatusel hakata mõtlema sellele, kuidas ühing muuta jälle elujõuliseks, liikmeterik-

kaks. Energiline tegutsemine andis tagajärgi ja 1919. a. lõpuks oli ühingu ümber koondunud juba 36 inimest.

Järgmine, 1920. a. osutub ühingu elus tähtsaks selle poolest, et siis osteti juure kolmas prits. Viimase ostmiseks ja varustuse täiendamiseks saadi Tuletõrje Liidult 150 krooni toetust.

Järgnevad aastad ei toonud ühingu ellu midagi uut. Oli märgata, et see elevus, mis oli 1919. a. tekkinud, on haihtumas. Ühingu tegevus piirdus peamiselt pidude korraldamisega ja mõnede tulekustutamisega. Et ühingul kaugemale ulatavamaid eesmärke polnud, tekib nagu reaktiooni ajajärk. Senine peamees lahkus oma kohalt, ja osa juhtivaid inimesi surevad. Ka liik-

seb ühingu liikmete arv õige kiirelt, tõustes 1930. a. lõpuks juba 66 peale.

1931. a. tekib ka juba kindel seltsimaja püstitamise mõte. Asja läbikaalumiseks valiti komisjon, kuhu kuuluvad A. Elbing, A. Johanson, J. Saunanõmm, J. Naba ja J. Ojasson. See komisjon, mida vahepeal veel mitmel korral täiendatud, asus seisukohale, et tuleb kohe asuda maja ehitamisele.

1932. a. sündis ühingu juhatuses ka suurem muudatus, lahkub surma läbi kauaaegne esimees J. Neumann. Tema asemele valiti senine abiesimees dr. A. Reinma (Reinman). Üldse on aja- jooksul olukord muutunud palju ja vabamad tuuled pääsevad nüüd liikvele.

Paistu vabatahtliku tuletõrjeühingu naisjaoskond.

Esimene rida (vasakult paremale): J. Reinma, M. Kõverjalg, L. Kabli, S. Pool, A. Kärner. Teine rida: S. Koik, H. Elbing, J. Varblane, A. Kutti, L. Jalak E. Vares.

mete arvus tekib tuntav tagasimineku. Sarnane letargiline ajajärk kestis aastaid. Märkimisväärne oleks vaid asjaolu, et 1926. a. hakati planeerima Paistu kirikumõisa maid ja ühingul hakkasid avanema väljavaated ammuse unistuse teostamiseks — krundi saamiseks. Paar-kolm aastat hiljem ongi ühingul juba oma krunt olemas.

Uus tõusuaajajärk Paistu tuletõrjeühingu elus hakkab jällegi 1930. a. peale. Endine peamees A. Elbing, kes vahepeal oli Paistu jaoskonna ülem, valiti tagasi. Ka tuleb juhatusesse uusi jõude juure. Tõuget tõusuks annavad veel oma krunt ja 500 krooni!ine pritsimaja ehituseks kogutud summa. Neist asjaoludest tingituna tõu-

1933. aastal sai teoks majaehitamise mõte. Suveks valmib esimene osa majast, saal näitelavaga, näitlejatetoad ja osa jalutus- ja riiehoiuruumist. Maja avamispidu toimus 30. juulil. Esimese osa maja püstitamiseks aitas ümbruskond energiliselt kaasa. Paljud andsid tasuta materjali, tegid tasuta tööpäivi jne. Riiklist toetust pikaajalise laenu näol saadi 2000 krooni.

1933. a. rikastus ühing veel uue, naisjaoskonnaga. Selle vormeerijaks oli pr. J. Reinma. Naisjaoskond on aidanud energiliselt kaasa rahvamaja kaunistamisel pidude puhul ja einelaudade korraldamisel.

Et Paistu kujutab teatavat keskkoha, see

selgus varsti peale rahvamaja avamist 1933. a. Pidude puhul ei suuda rahvamaja kõiki inimesi vastu võtta. Eriti tunda annab kõrvalruumide puudus. Sellest tingituna asus tuletõrjeühingu juhatus hankima jällegi ehitusmaterjali, et peamaja lõplikku valmishitamist jätkata. Möödunud aasta algul tegi ühingu peakoosolek otsuse — asuda maja teise osa ehitamisele, kui saab ka riiklikku toetust. Viimase saamine õnnestub 1000 kr. ulatuses, ja töö algab suve teisel poolel, kestes detsembrini.

Nii ongi täitunud ühingu ammune unistus maja saamise näol. Sellega ühtlasi on ka saanud Paistu rahvamaja, mille järele tunti ammugi vajadust.

Maksma on läinud maja ehitus ümmarguselt 12.000 krooni.

Mis puutub praegusse Paistu tuletõrjeühingusse üldse, siis peab konstateerima tublit edasijõudmist. Ühingu liikmete arv, mis oli 1932. a. alles 66 inimest, on praegu 150 ümber. 1930. a. olnud viie jaoskonna asemel on praegu 10 jaoskonda, neist tänava juurde loodud kaks. Jaoskondadest on moodustatud viis tulekustutusüksust, mis asuvad igatüki eriti rajoonis. Igal jaoskonnal on olemas käsiprits ja muud tarvilikud kustutusabinõud. — Ka on mõeldud moodsamate tulekustutusabinõude muretsemisele. Ühingul on nimelt kavatsus lähemal ajal osta mootorprits. Mõnesajakroonine aluskapital selleks on juba olemas.

Ühingu 35. a. juubeli puhul annetati praegusele peamehe abile Jaak Ambergile 25 a. hoolsa teenistuse eest kuldrist, Johan Nabale samasugune aumärk. Teise järgu kuldristi osaliseks on arvatud H. Kutti, kes teeninud 18 a. Kuld-medali sai J. Saunaninn; teenistumärgid saavad: A. Tilzen, J. Lohu, V. Org, J. Kontsik, J. Parska, J. Kärner ja J. Jaaniste.

Praegu kuuluvad Paistu vabatahtliku tuletõrjeühingu juhtivate jõudude hulka: A. Reinma — esimees, K. Päss ja J. Oja — abiesimehed A. Elbing — peamees, J. Amberg ja V. Maidla — peamehe abid, L. Päss — kirjatöömehed, L. Kabli kirjat. abi, J. Arusoo — varahoidja, abi V. Maidla, A. Maigre — kassapidaja, abi H. Kutti ja J. Rookman.

Revisjonikomisjonis on: A. Tilzen, H. Lainas ja J. Kõverjalg.

Jaoskonnaülemad on: J. Piir, P. Piip, J. Saunaninn, V. Maidla, J. Kraff, J. Naba, A. Järv, J. Tepper, A. Reinma ja A. Maigre. Naisjaoskonna juhiks on L. Kabli. Komando adjudandi osas esineb H. Kutti.

Paistu v. t. ü. 35. a. juubelpäeva pühitseti pühapäeval, 20. detsembril. Juubelpäeva pühit-

semine algas paraadiga ühingu seltsimaja ees. Paraadi võttis vastu Viljandi-Pärnu prefekt ühes EVT Liidu esindajaga, kelleks oli Viljandi v. t. ü. II jsk. juhataja hra H. Kasera.

Paraadi mars oli tõrvikutega, mis jättis kena mulje.

Pärast paraadi oli seltsimajas pidulik erakorraline peakoosolek, kus valiti ühingu auliikmeteks EVT Liidu esimees B. M e l t s ja Paistu v. t. ü. asutaja liige A. T i l z e n.

Edasi andis H. Kasera seletust Tuletõrjeseaduse ja uue normaalpõhikirja ning uute ümberkorralduste üle.

Järgnes ühine teelaud, kus peeti hulk laua-kõnesid ja arutati tuletõrje päevaküsimusi.

A. Elbing,

Kuidas toimus tuletõrje liitumine Tallinnas

Laiemaid tuletõrje ringkondi huvitab kahtlemata küsimus, kuidas toimus Tallinnas vabatahtliku tuletõrjeühingute liitumine üheks vabatahtlikuks tuletõrje ühinguks, kuna kohapeal tegutses seni viis vabatahtlikku tuletõrje ühingut. Peab tähendama, et kohe peale selle kui härra Siseministrilt 3. detsembril l. a. anti vastav määrus, astusid kokku kõigi viie ühingu esimehed ning peamehed ühiseks koosolekuks, kus ilma suuremate vaidlusteta otsustati liituda vanima ühingu Tallinna vabat. tulet. ühingu ümber, kes käesoleval aastal, kui vanim tuletõrje organisatsioon Baltimail, võib oma 75 aasta tegevusele tagasi vaadata. Kahjuks ainult, et Mustapeade ja Noortemeeste vab. tulet. üksused ei liitunud, vaid asusid likvideerimisele teadmata millistel põhjustel. Uuest aastast tegutseb Tallinnas üks vabatahtlik tuletõrje ühing, kes koosneb Tallinna kesk-, I Alevi-, Sadama- ja Kopli kogudest, umbes 1000 liikmelise suuruse perena ja on seega suuremaid tuletõrje organisatsioone kodumaal. Tallinna vabatahtlik tuletõrje võib tänulik olla, et viimastel aastatel nende organisatsiooni etteotsa on asunud ka nooremaid tegelasi vanadele veteraanidele abiks, kes suure anduvusega pühendavad end Tallinna vabatahtliku tuletõrje korraldamise tööle, püüdes erapooletult ühistes huvides asju edasiviia, mis ka liitumise küsimusis oli parimaks pandiks asja lahendamisel. Soovime kõige parimat õnne ja jõudu neile kaasvõitlejatele ka tulevikus veel kaua jätkata senise innuga alatud ennastsalgavat tööd Eesti tuletõrje kasuks.

Tulejüri.

Kahjutuli Keila alevis

Õöl vastu 18. detsembrit läinud aastal kella 2 paiku puhkes tuli Keila alevis, Tallinna m. 17, M. Kelement'ile kuuluvas kahekordses puumajas. Tule puhkemisel magasid maja elanikud rahulikku und. Alles siis, kui leegid katusest välja löid, märgati tuld ning alarmeeriti otsekohe tuletõrje komando, kelle energilisel tegevusel tulele

Tulekustutusel näitas Keila tuletõrje head taktikat. Kuna põleva maja läheduses asusid kolm puumaja laastukatusega 4—5 meetri kaugusel, siis oli tulelevimise hädaoht väga suur. Tuletõrje kohalejõudmisel oligi juba üks naabrihoone tuld võtnud, mis aga kohe kustutati. Vett oli saada umbes 200 meetrit eemal asuvast jõest,

Tunnistus Keila tuletõrje ilusast tööst.

peatselt pandi piir. Tuli sai alguse arvatavasti teisel korral asuvast saepuru ahjust, mida õhtul köeti.

Majast põles maha $\frac{2}{3}$ katust ja tulest sai kannatada osa pealmisest korrast. Kustutustööde juures sai rikutud osa laest.

Majaomanik, kellele sama maja alumisel korral asuv tislari töökoda ja puusärgi äri kuulus, hindab oma kahju 3500 kr. Maja oli kindlustatud 2500 kr. eest.

kust teda mootorpritsiga tulekahju kohale juhiti. Tulekustutusest võtsid osa 35 meest, mootorprits, 1 käsiprits ja 300 meetrit voolikuid. Töötati kolme joaga.

Tuleb märkida, et mootorprits „Magirus“ tüüp Goliath I. a., mille ühing omale hiljuti muretsetes, eeskujulikult töötas, ning seega oma esimese tuleproovi hästi sooritas.

Ühingute arvepidamisest

Mitmed tuletõrjeühingud on pöördunud E. V. T. Liidu poole küsimusega, kas Liidul on kavatsus välja töötada ühingute arvepidamiseks juhtnööre ja näpunäiteid.

Teatame kõigile tuletõrjeühingutele, et Liidul on käimas eeltööd ühingute arvepidamise ühtlustamiseks ja raamatupidamise korraldamiseks.

E. V. T. Liidu juhatus.

Vana-Tänassilma v. t. ü. 10 aastane

Vana-Tänassilma v. t. ü. juhid.

Istuvad vasakult paremale: Ernst Rusi — esimees, Karl Toha — peamees ja Vladimir Alumäe — sekretär; seisavad Ants Ots — laekur, August Sihver — abiesimees ja August Rebane — varahoidja.

Vana-Tänassilma vabatahtlik tuletõrje ühing asutati 14. novembril 1926. a. Asutajaid liikmeid oli 15, kellest juubelpäevaks järele jäänud 9. Kümneandat aastapäeva pühitseti 15. novembril 1936. a. Pidustus algas paraadiga kohaliku rahvamaja ees. Paraadi võitis vastu ühingu esimees Ernst Rusi auvõõraste saatel. Siin anti ka 10-le ühingu liikmele 10-aasta teenistumärkid. Paraadile ja teenistumärkide jagamisele järgnes

ühine koosviibimine kohalikus rahvamajas.

Möödunud aja jooksul on ühingu tegevliikmete arv kasvanud üle saja. Tuletõrje abinõudena on suudetud omandada 4 käsipritsi ühes muu varustusega ja üks karkprits. Pritside meeskonnad on olnud alati ennatsalgavalt tegevuses abiandmisel tuleõnnetuste puhul nii oma ühingu tegevuspiirkonnas, kui ka väljasõitudel naabriühingute piirkondadesse.

Politsei ja vabatahtlik tuletõrje

Juba meie kalli Vabariigi loomisest saadik on olnud vabatahtlikul tuletõrjel väga soe ning tihe ja sõbralik koostöö ning läbisaamine oma ülesannete taotlemisel politseiga. Eriti võib seda märgata Tallinnas, kus aasta vahetusel mõlemi organisatsiooni juhtkond kokkutuleb, et omavahel koosviibida sõbralikus mõttevahetuses ja jooni tõmmata aasta jooksul kordasaadetud töötulemuste kohta ning mõtteid vahetada tulevase tegevuse üle. Peab siinkohal tähendama, et kahtlemata on selleks suuresti kaasa aidanud Tallinna-Harju prefekt Reiman ning tema lähemad kaaslased Nykanen, Ehatamm ja teised,

kuna tuletõrje ridadest leiame kaasa löömast nooremaid ja vanemaid tegelasi. Nüüd, kus härra Riigivanem ja Valitsus vabatahtlikule tuletõrjele on annud rida uusi põhjapanevaid seadusi ning määranud tuletõrje korraldamise alal on seda enam vajalisem seda koostööd politseiga süvendada, kuna antud uued korraldused seavad mitmeski küsimuses rida nõudeid üles ühiseks tegutsemiseks tuletõrje alal. Jäeb soovida, et kõikjal üle kodumaa see koostöö politsei ja tuletõrje vahel ikka enam ning enam tugevneks, mis parimaks pandiks mõlemile poolele nende ülesannetes. Selleks parim soov ja õnn kaasa. T. J.

Küsimused ja vastused

Küsimus 1. Meie ühing asus valla ühes servas teise valla piiri ääres. Kuna meie vallas oli mitu tuletõrjeühingut, siis liitusime teiste vallas asuvate ühingutega. Normaal põhikirja järele võidakse tuletõrjeühingu tegevliikmeiks vastu võtta tuletõrjeühingu tegevuspiirkonnas elunevaid kodanikke, kes on vähemalt 20 aastat vanad, terved ja kehaliselt tugevad ning võimelised täitma tuletõrjeteenistus kohuseid. Meie ühingu, mis nüüd jääb tegutsema tuletõrjeühingu koguna, on aga suur hulk tegevliikmeid, kes elavad küll üsna meie läheduses, aga naabri valla piirides, seega väljaspool meie valla vabatahtliku tuletõrjeühingu tegevuspiirkonda. Mis peame nende liikmetega tegema, kas peame nad välja arvama meie liikmete hulgast?

Vastus 1. Ei pea välja arvama. Nad jäävad edasi teie tuletõrjekogu liikmeks ja sellega ühtlasi ka liitva tuletõrjeühingu liikmeiks. Tuletõrje seaduse § 7, viimase lõike elluviimise määruse (RT — nr. 98 — 4. XII. 1936) § 5 järele: „Liitumislepingu jösse astumise päevast loetakse kõik liitunud tuletõrjeühingu liikmed (tegev- toetaja- ja auliikmed) liitva tuletõrjeühingu liikmeiks (vastavalt tegev-, toetaja- või auliikmeiks)“.

Määruses ei ole tehtud mingit erandit, seega jäävad kõik liikmed edasi liikmeteks, ka need, kes elavad teise valla piirides. Kuid edaspidi uusi liikmeid saate vastu võtta ainult oma valla piiridest. Ülemineku ajajärgul võivad endised liikmed teise valla piiridest olla ühingu liikmeiks kuni ise soovivad.

Küsimus 2. Kas uuele põhikirjale üle minnes tuleb terve juhatus uuesti valida, või $\frac{1}{3}$ juhatusel liikmeid?

Vastus 2. Uue põhikirja järele (§ 46): „Tuletõrjeühingu juhatus koosneb vähe-

malt kolmest valitavast ja allnimetatud alalistest liikmetest. Alalised liikmed on tuletõrjeühingu rakenduskonna juht ja kogu vanemad, kui tuletõrjeühing jaguneb kogudeks. Valitavate juhatusliikmete arvu määrab kindlaks tuletõrjeühingu peakoosolek.“ Uue põhikirja järele on tuletõrjeühing ja tema juhatus mitmeti teistsuguse ilmega, kui endise põhikirja järele. Sellepärast, et saada algusest peale selgust, tuleb valida juhatus terves koosseisus uuesti. Ühingu esimees tuleb valida eraldi otsekohe peakoosoleku poolt. Abiesimees ehk abiesimehed võidakse valida peakoosoleku poolt, kui peakoosolek seda soovib. Kui peakoosolek abiesimeest (abiesimehi) ei valinud, siis valitakse abiesimees esimesel juhatusel koosolekul kas valitavate või alaliste juhatusliikmete hulgast.

Küsimus 3. Kes otsustab hoolsusmärkide ja teenistus märkide andmise?

Vastus 3. Hoolsusmärkide saajate nimikirja esitas senise korra järele ühingu peamees (uue korra järele rakenduskonna juht) ühingu juhatusale. Juhatus kaalub iga üksiku teeneid ja teeb siis vastava ettepaneku EVT Liidu hoolsusmärkide komiteele.

Teenistusmärkide andmise otsustab ühingu juhatus, arvesse võttes ühingu liikmete teenistusaega ja teenistuse kohuste täitmist. Teenistusmärke 5, 10 jne. aastate eest võib saada see, kes nii mitu aastat on olnud ühingu tegevliikmeks ja korralikult täitnud oma kohuseid. Teenistusmärkide saamiseks ettepaneku teeb peamees (rakenduskonna juht). Uue põhikirja alusel võidakse liikmetele erilise hoolsuse, vahvuse või teenete eest jagada veel rahalist autasu ja kiitusekirju. Nende jagamise lähema korra ja alused määrab kindlaks tuletõrjeühingu kodukord, mis on praegu väljatöötamisel.

Näited, missugused peaksid olema tuletõrje kinnikud (pitsatid). Ühingud ja kogud võivad neid tellida E. V. T. Liidult.

Tervitame härra Siseministrit K. Eenpalu, Politseivalitsuse direktorit, Eesti Tuletõrje Korpuse päalikut ja tema abisid, brigaadi päalikuid ja nende abisid ning kõiki tuldtõrje juhte ja soovime neile

õnnerikast uut aastat!

<p>ALUVERE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>KARKSI VALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>AUDRU VALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>JOHAN LÖMPS Karksi v. t. ü. auliige</p>
<p>ESNA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>ANTS SAUL Karksi v. t. ü. kauaaegne liige</p>
<p>HARKU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>Kehra vabatahtliku tuletõrjeühingu üldkoosolek ja juhatus</p>
<p>KADRINA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>KOHTLA-JÄRVE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>

<p>A/S. KÜTTEJÕU tuletõrje komando</p>	<p>MÕNISTE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
	<p>NARVA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>KOSE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PÄRNU VABATAHTLIKU TULETÕRJE JUHID</p>
<p>KUNDA VABRIKU JA ALEVI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PÄRNU-JAKOBI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LAURA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>RÕUGE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LÕVE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>RÕUGE SELTSIDE LIIT</p>

<p>RÕUGE VALLA VABATAHTLIKU TULETÕRJEÜHINGU SÄNNA TULETÕRJEKOGU</p>	<p>VOLDI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>SAKU ÕLLETEHASE tuletõrje komando</p>	<p>VÄIKE-MAARJA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>SIMUNA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>VÕRU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>TOILA ASUNDUSE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>VÕRUMAA MÖLDRITE ÜHING</p>
<p>UUE-PÕLTSAMAA VALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>AUGUST EBBER Võru</p>
<p>VAIMASTVERE vabat. tuletõrjeühingu juhatus</p>	<p>HANS VOLBERG Kolga, Muuksi küla</p>

<p style="text-align: center;">ANTSILA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KAMBJA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">ARJADI-KIBARU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KIRNA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>Elva vabatahtliku tuletõrjeühingu peakoosolek ja juhatus</p>	<p style="text-align: center;">KODASOO vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">HAANJA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KOŠELKI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">HAAPSALU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KOORASTE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">HARJU-KABALA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KURESAARE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">JÄRVE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KUDRUKÜLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">KABALA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KULJE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">KAHKVA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KURNA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p style="text-align: center;">KALLIVERE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p style="text-align: center;">KÄRGULA-SULBI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>

<p>KÄRU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>NABALA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LAASI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>NEHATU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LEHTSE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>NINA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LINNAMÄE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>NURSI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LOKSA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>NÕO vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
	<p>ORAVA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>LUSTIVERE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PAIDE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>MEHIKOORMA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PALDISKI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>MITKOVICI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PALIVERE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>MUHU-SUUREVALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PILISTVERE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>

<p>PODGROMJE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PAUL TORMISTE Rõuge</p>
<p>PORKUNI vabatahtlik tuletõrjeühing</p> <p>PORKUNI KINDLUSTUS SELTS</p> <p>PORKUNI VALLAVALITSUS</p>	<p>RÕUGE VALLAVALITSUS</p> <p>SAKSI vabatahtlik tuletõrjeühing</p> <p>SENNO VALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>PÄRI VALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>SOONISTE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>PÕLVA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>SÕMERPALU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>RAE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>TAEBLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>
<p>RASINA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>TSOORU VALLAVALITSUS</p>
<p>RAPLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>Türi paberi- ja puupapi vabriku tuletõrje komando</p>
<p>ROOSNA-ALLIKU-KAARUKA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>UUEMÕISA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>

<p>ÜUE-ANTSLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>ALEKSANDER TANI Jõgeva v. t. ü. esimees</p>
<p>UULU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PAUL JÜRMAN Jõgeva v. t. ü. peamees</p>
<p>VAABINA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>R. TAMMET Kunda vabrik ja alevi v. t. ü. peamees</p>
<p>VALGJÄRVE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>ARMAND SILD Rõuge</p>
<p>VANA-PÕLTSAMAA VALLA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>FROMHOLD KILOMAN Rõuge</p>
<p>VENEVERE vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>JAAN KASKA Sänna Mäeveski</p>
<p>VIHTERPALU vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>JULIUS ALKSNIS Sänna Alaveski</p>
<p>VIIMSI vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>VALVO PÄRG Võru</p>
<p>VÄÄNA vabatahtlik tuletõrjeühing</p>	<p>PAUL EBBER Võru</p>

Veel võib tellida

Tuletõrje Käsiraamat Kalender 1937 a.

Kõigile tule tõrjajatele ja sõpradele

õnnerikast uut aastat

Trükikoda „Kiirtrükk“ Rütli 4. Tel. 434-33

Kõigile tule tõrjeühingutele, mootorpritside kasutajatele

parimat uut aastat

O.ü. „MAGIRUS“ Esindaja Paul Schiffer
Maneesi t. nr. 9, tel. 303-28

Tervitame kõiki kaasvõitlejaid tule tõrjajaid ja sõpru ning soovime neile

parimat uut aastat!

A. GRÜNBERG

Paide

SAMUEL SONGI

Võru

CARL THOMSON

Paide v. t. ü. auliige

G. SEMISKAR

Tallinna v. t. ü. esimehe asetäitja

VILHELM SPOHR

Võru v. t. ü. peamees

Tõnu näitab, kuidas peab talitama

„Appi, appi!“

Tõnu arvab: „Eit kisab sellepärast, et nägu ei põle.“

„Kustutame tule põhjalikult.“

Palitu seljast ja nii kustub tuli kõige kiiremini.

Tähelepanuks kõigile tuletõrjeühingutele!

Grupi tuletõrje sõprade ja tegelaste algatusel ilmub tänases „Eesti Tuletõrjes“ suure hulga tuletõrjeühingute ja tuletõrje tegelaste uueaasta tervitus ja õnnesoov meie kõrgematele tuletõrjejuhtidele. — See ilus algatus oleks olnud veel mõjuvam, kui sellest oleksid osa võtnud võimalikult kõik Eesti tuletõrje ühingud.

Et võimaldada ka neile ühingutele osavõtta seesugusest tervitussoovist, kes ei jõudnud asja

korraldada „Eesti Tuletõrje“ nr 1. ilmumiseni, siis teatame neile, et võtame järgmisesse „Eesti Tuletõrje“sse“, mis ilmub enne Vabariigi aastapäeva, samadel tingimustel vastu samasuguseid tervitusi Vabariigi aastapäeva puhul. Loodame, et ükski tuletõrjeühing ei jää kõrvale sellest ühisest tervitus-õnnesoovist.

„EESTI TULETÕRJE“ toimetuse.

Eesti Kirjanduse Seltsi

perioodiliste väljaannete omandamist pole veel keegi kahetsenud!

Elav Teadus

populaarteaduslik seeria, mis oma sisult seisab paremate välismaa sellelaadiliste väljaannete tasemel. Ainevalikult on ta vägagi eluline ja huvitav haritlasele ja esitusviisilt arusaadav ka algkooli lõpetajaile. Moodsast kodukorraldusest praegusaja maailmapoliitikani, kosmose ääretusest üherakulise olese abitute liigutusteni ulatab ta valdkond: kõige mitmekesisemad vaimu- ja loodusteadused leiavad peamiselt eesti teadlaste poolt usaldatava esituse asjatundliku toimetuse juhatusel. Varustatud rohke pildimaterjaliga ning rõõmsate värviliste kaantega ilmub aastas 12 ca 112-lk. raamatut, à 1 kr., ette tellides 9 kr. aastakäik.

Suuremeeste Elulood

biograafiline seeria, mis tutvustab maailma suurte isikute elu ja loomingut lapsepõlvest surmani, näitab võitlusi ja raskusi, võõraid maid ja rahvaid ja ajaloolisi aegu põneval ja kaasahaaraval kujul. Peale teadmiste rikastamise annavad elulood usku ja julgust ellu; väga tihti on kuulsaid mehi võrsunud kehva-dest oludest ja nende elukäik on heaks eeskujuks igaihele. Aastas ilmub 6 pildidega umb. 150-lk. raamatut, ette tellides 7 kr. 50 s. aastakäik.

Maailmakirjandus

ilukirjanduslik tõlkeseeria maailmakirjanduse klassilisist teoseist nii proosas kui värsis. Ta koosseisu kuuluvad tööd, mida loetakse suuriks vaimseiks väärtustiks kõigi rahvaste juures, mis on alussambaiks Euroopa kultuurile ja mida õpitakse koolides. Teoste ainult nimepidi tundmine nende kättesaamatuse tõttu võõras keeles võib alles nüüd muutuda nende sisuväärtusest osa saamiseks; liiati nende tõlkijad valitakse parimate asjatundjate hulgast. Arvustus ongi MK esimesele, 1936. aastakäigule andnud täie tunnustuse. Aastas ilmub 6 umb. 300—600-lk. raamatut à 3 kr. 75 s. — 6 kr., ette tellides 18 kr. aastakäik.

Eesti Kirjandus

on kuukirjaks kõigile neile, kes huvituvad kirjanduse, keele, kultuuriloo, rahvaluule ja -teaduse küsimustest ja kes soovivad kursis olla ilmunud raamatutega. Olles eesti suurimaks kirjandusekäsitlejaks ja -arvustajaks, kannab ta kokku varanduse, mida võib tarvis tulla igal ajal — nüüd ja 10 ja 100 aasta pärast. Lisana ilmub „Eesti raamatute üldnimestikus“ on toodud hoolas bibliograafia kõigist Eestis ilmunud (ja Nõukogude Vene eestikeelseist) trükiseist. Aastakäik 12 nr-t, à 50 senti, ette tellides 5 kr. aastakäik.

EESTI KIRJANDUSE SELTS

Tartu, Aia 19, tel. 6-01, posti jooksev arve 20-36.

Eesti Tuletõrje Liidu kaubalo

HINNAKIRI

Lao asukoht: Tallinnas, Narva mnt. 12. Telefon nr. 312-65

N I M E T U S	Hind kr.	N I M E T U S	Hind kr.
Adjutandi-paelad, suured . . . tk.	10.—	Tulekahju teatamiskoha sildid . . .	1.25
Auto-märgid "	—30	Õlaku märgid juh., liikm. ja peam. "	—50
Hüdropult vasest kaaneta ilma voolikuta "	30.50	Tärnid, õlakutel, suured, kullat. . .	—40
Hüdropult vasest kaanega ilma voolikuta "	33.00	" " väiksed "	—30
Hüdropult vasest kaanega seljas kantav, ilma voolikuta "	48 ja 45	Teenistus-märgid, kõik aastad . . .	1.75
Hüdrop. vool. sp. 15 mm ø mtr. "	3.50	Tõrvikud "	—55
" " 20 mm ø mtr. "	2.50	Voolikud-spiraal 52 mm (2) mtr.	8.50
Hoolsusmärk, kõrgem "	60.—	" " 63 mm (2½) " "	11.—
" I. liigi kuld rist "	9.—	" " 74 mm (3) " "	17.—
" II " " " " " " " " " " " " " "	7.50	" " 88 mm (3½) " "	20.—
" III " " " " " " " " " " " " " "	6.50	" väljaviske "	
Medal, kuld "	5.—	" 38 " (1½) "	1.60
" " " " " " " " " " " " " "	4.—	" 52 " (2") kuni 15 atm. "	1.80
Sanitari märk "	—40	" 63 " (2½) " 15 " " " "	2.40
Jaoskonna märgid I. "	0.20	" 70 " (2¾) " 25 " " " "	2.50
" " " " II.—V. R. W. "	0.28	" 75 " (3") " 15 " " " "	3.—
Muusika jsk. märk "	—40	Vooliku parand. nõõbid, vasest tk.	—30
Karabliiner keskmine "	2.50	Vool. par. klamb. " 52 " (2") "	—85
" " väike "	1.25	" " " " 63 " (2½) "	1.10
Kiivrid meeskonnale "	11.—	Vööd meeskonnale "	4.50
" " juhtidele "	17—14.—	" " " " voodriga "	5.50
Kiivri embleem, kullatud "	2.80	Esindusvööd juhtidele "	7.50
" " " " " " " " " " " " " "	1.80	Vöö-riie mtr.	1.80
Kirves, töömehe, varreta "	3.—	Vooliku par. riie "	1.80
Kirve-tupp nahast "	1.25	Vöörõngad vask tk.	2.75
" " vasest "	2.75	Veejoatoru vasest 38 mm (1½") . . .	12.—20.—
Kummirõngad 2" "	—35	" " " " 52 mm (2") "	17.—26.—
" " 3" "	—45	Ämbrid-puldapist "	3.50
Käesidemed juhatusel liikmetele . . .	5.50	Vooliku ühend. 38 mm (1½) "	6.—
" " korrapidajatele "	2.—	" " " " 52 mm (2") "	7.25
Käesideme märk juhatusel liikm. . . .	1.15	" " " " 52 mm (2") Storz "	7.—
Lipuvarda kullatud otsad "	15.—20.—	" " " " 63 mm (2½) "	9.50
Liidu-märgid, hõbetatud, "		" " " " 70 mm (2¾) "	9.50
" " juhatusel liikmetele "	1.75	" " " " 74 mm (3") "	14.—
" " bronks, lihtliikmetele "	5.50	Vooliku kartoteegi kaartid "	—03
Labidad, terasest "	—50	Aruande planketid "	—05
Mundri-nõõbid suured—kullatud . . .	—10	Tuletõrje tervit. marsi kompl.	1.25
" " väiksed—kullatud "	—08	Tuletõrje hümni noodid pasuna- koor. kompl. "	—60
Mütsi-märgid, kullatud "	—35	Tuletõrje elukoha sildid "	—10
Nõõrid ronijatele "	11.—	Tulekaitse "	—03
Rinnamärgid väiksed, kuld "	1.—	Liikmekaardi raam. "	—35
" " " " " " " " " " " " " " "	—90	Kontrollraam. "	—08
Naisvormi riie mtr.	4.60	" " " " " " " " " " " " " "	—20
Signaal-pasunad, suured 42 cm. tk.	6.—	Vormiriide kirjeldused "	—50
" " " " 17 cm. nikeld. "	2.75	Põhikirjad, normaal "	—05
" " " " 2 hääle "	6.50	Teen. ja harjut. määrustik "	—45
" " " " mitmehäälel. "	10.—15.—	" " " " " " " " " " " " " "	—35
Pasunad, väiksed "	1.50	Väike käsiraamat 12 ja 20 snt.	
		Gaasikaitse käsiraamat 25 ja 30 snt.	

Mootorpritsid mitmest vabrikust.

Vähemaid summasid kauba tellimisel ehk võla maksmisel, palutakse maksta E. V. Tule-
tõrje Liidu Posti jooksevarvele nr. 323, ehk Eesti „Rahvapanga“ jooksevarve nr. 1559,
A/S. Krediid panga jooksevarvele nr. 17.564.
Kauba ostmise juures palutakse ette näidata ühingu volitus ehk tõendus, sest E. V. T.
Liidu kauba laost müüakse ainult Liidu liikmetele!